Euroopan unionin
virallinen lehti

C 256

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

60. vuosikerta

7. elokuuta 2017

Sisältö

IV *Tiedotteet*

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuin

2017/C 256/01 Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 1

V *Ilmoitukset*

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin Tuomioistuin

2017/C 256/02 Asia C-229/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgericht Berlin (Saksa) on esittänyt 2.5.2017 – Evonik Degussa GmbH v. Saksan valtio 2

2017/C 256/03 Asia C-232/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Budai Központi Kerületi Bíróság (Unkari) on esittänyt 5.4.2017 – VE v. WD 3

2017/C 256/04 Asia C-243/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Supremo Tribunal Administrativo (Portugali) on esittänyt 10.5.2017 – Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP v. António da Silva Rodrigues . . 6

2017/C 256/05 Asia C-252/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de lo Social nº 2 de Cádiz (Espanja) on esittänyt 12.5.2017 – Moisés Vadillo González v. Alestis Aerospace S.L. 6

2017/C 256/06 Asia C-256/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rechtbank Rotterdam (Alankomaat) on esittänyt 15.5.2017 – Sandd BV v. Autoriteit Consument en Markt (ACM) 7

2017/C 256/07 Asia C-259/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Budai Központi Kerületi Bíróság (Unkari) on esittänyt 16.5.2017 – Zoltán Rózsavölgyi ja Zoltánné Rózsavölgyi v. Unicredit Leasing Hungary Zrt. ja Unicredit Leasing Immo Truck Zrt. 8

FI

2017/C 256/08 Asia C-268/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Županijski sud u Zagrebu (Kroatia) on esittänyt 18.5.2017 – Ured za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta v. AY 11

2017/C 256/09 Asia C-288/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Conseil d'État (Ranska) on esittänyt 19.5.2017 – Fédération des fabricants de cigares ym. v. Premier ministre ja Ministre des Affaires sociales et de la Santé 12

2017/C 256/10 Asia C-295/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa, CAAD) (Portugali) on esittänyt 22.5.2017 – MEO – Serviços de Comunicações e Multimédia SA v. Autoridade Tributária e Aduaneira 13

2017/C 256/11 Asia C-296/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Varhoven kasatsionen sad (Bulgaria) on esittänyt 22.5.2017 – Wiemer & Trachte GmbH (selvitystilassa) v. Zhan Oved Tadzher 14

2017/C 256/12 Asia C-298/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Conseil d'État (Ranska) on esittänyt 23.5.2017 – France Télévisions SA v. Playmédia ja Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA) 14

2017/C 256/13 Asia C-314/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Varhoven administrativen sad (Bulgaria) on esittänyt 29.5.2017 – Geocycle Bulgaria EOOD v. Direktor na direktsia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" – Veliko Tarnovo, pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite 15

2017/C 256/14 Asia C-324/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgaria) on esittänyt 31.5.2017 – Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajana on Ivan Gavanozov 16

2017/C 256/15 Asia C-332/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Riigikohus (Viro) on esittänyt 2.6.2017 – AS Starman v. Tarbijakaitseamet 16

2017/C 256/16 Asia C-333/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Judicial da Comarca de Braga (Portugali) on esittänyt 1.6.2017 – Caixa Económica Montepio Geral v. Carlos Samuel Pimenta Marinho, Maria de Lurdes Coelho Pimenta Marinho, Daniel Pimenta Marinho ja Vera da Conceição Pimenta Marinho . . 17

2017/C 256/17 Asia C-334/17 P: Valitus, jonka Viron tasavalta on tehnyt 5.6.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen laajennettu jaosto) asiassa T-117/15, Viron tasavalta v. Euroopan komissio, 24.3.2017 antamasta tuomiosta 18

Unionin yleinen tuomioistuin

2017/C 256/18 Asia T-13/15: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 27.6.2017 – Deutsche Post v. EUIPO – Media Logistik (PostModern) (EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin PostModern rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aikaisempi kansallinen sanamerkki POST ja aikaisempi EU-sanamerkki Deutsche Post — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaaran puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta — Ensimmäisen kerran unionin yleisessä tuomioistuimessa esitetyt todisteet) 19

2017/C 256/19 Asia T-541/15: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 20.6.2017 – Industrie Aeronautiche Reggiane v. EUIPO – Audi (NSU) (EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin NSU rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aikaisempi kansallinen sanamerkki NSU — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta — Aikaisemman tavaramerkin tosiasiallinen käyttö — Asetuksen N:o 207/2009 42 artiklan 2 ja 3 kohta) 19

2017/C 256/20 Asia T-580/15: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 27.6.2017 – Flamagas v. EUIPO – MatMind (CLIPPER) (EU-tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — Kolmiulotteinen EU-tavaramerkki — Sellaisen sytyttimen muoto, jonka sivulla on siiveke ja joka sisältää sanaosan CLIPPER — Teknisen tuloksen saavuttamiseksi välttämätön muoto — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohta ja e alakohdan ii alakohta — Tavaramerkin kuvauksen puuttuminen rekisteröintihakemuksesta) 20

2017/C 256/21 Asia T-632/15: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 21.6.2017 – Tillotts Pharma v. EUIPO – Ferring (OCTASA) (EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin OCTASA rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aikaisemmat saksalaiset ja Benelux-tavaramerkeiksi rekisteröidyt sanamerkit PENTASA — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta) 21

2017/C 256/22 Asia T-699/15: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 21.6.2017 – City Train v. EUIPO (CityTrain) (EU-tavaramerkki — Hakemus kuviomerkin CityTrain rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Kanteen nostamisen määräaika — Ennalta-arvaamattomat seikat — Ehdottomat hylkäysperusteet — Kuvailevuus — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta ja 2 kohta) 21

2017/C 256/23 Asia T-20/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 21.6.2017 – M/S. Indeutsch Internationalv. EUIPO – Crafts Americana Group (kahden samansuuntaisen viivan välissä olevat sukkulat) (EU-tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki, joka esittää kahden samansuuntaisen viivan välissä olevia sukkuloita — Erottamiskyky — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohta — Tavaramerkin tutkiminen sellaisena kuin se on rekisteröity) . 22

2017/C 256/24 Asia T-89/16 P: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 27.6.2017 – Clarke ym. v. EUIPO (Muutoksenhaku — Henkilöstö — Väliaikaiset toimihenkilöt — Määräaikainen työsopimus, joka sisältää irtisanomislausekkeen, jonka perusteella sopimus päättyy, jos toimihenkilöä ei kirjata seuraavan avoimen kilpailun varallaololuetteloon — Irtisanomislausekkeen täytäntöönpano — Määräaikaisen työsopimuksen luokitteleminen uudelleen toistaiseksi voimassa olevaksi työsopimukseksi — Huolenpitovelvollisuus — Perusteltu luottamus) 22

2017/C 256/25 Asia T-151/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 27.6.2017 – NC v. komissio (Avustukset — OLAFin suorittama tutkinta — Sääntöjenvastaisuuksien toteaminen — Komission päätös, joka koskee hallinnollista seuraamusta — Hankintamenettelyjen ja Euroopan unionin yleisestä talousarviosta rahoitettujen avustusten ulkopuolelle sulkeminen 18 kuukauden ajaksi — Merkitseminen varhaishavainta- ja poissulkemisjärjestelmää koskevaan tietokantaan — Varainhoitoasetuksen eri versioiden ajallinen soveltaminen — Olennaiset menettelymääräykset — Lievemmän lain taannehtiva soveltaminen) 23

2017/C 256/26 Asia T-235/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 21.6.2017 – GP Joule v. EUIPO – Green Power Technologies (GPTech) (EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin GPTech rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aikaisemmat EU-sanamerkit GP JOULE — Valituslautakunnalle ei ole esitetty todisteita siitä, että väitteentekijällä on oikeus väitteen tekemiseen — Todisteiden esittäminen ensimmäisen kerran valituslautakunnassa — Todisteiden huomioimatta jättäminen — Valituslautakunnan harkintavalta — Olosuhteet, jotka estävät uusien tai täydentävien todisteiden huomioon ottamisen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 76 artiklan 2 kohta — Asetuksen (EY) N:o 2868/95 17 säännön 4 kohta, 19 säännön 2 kohta, 20 säännön 1 kohta ja 50 säännön 1 kohta) . 24

2017/C 256/27 Asia T-236/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 22.6.2017 – Biogena Naturprodukte v. EUIPO (ZUM wohl) (EU-tavaramerkki — Hakemus kuviomerkin ZUM wohl rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Kuvailevuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan c alakohta — Kannekirjelmässä toistettu viittaus valituslautakunnassa esitettyyn kirjelmään — Suullista käsittelyä koskevaan pyyntöön liitetyt todisteet) 24

2017/C 256/28 Asia T-286/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 21.6.2017 – Kneidinger v. EUIPO – Topseat International (WC-istuimen kansi) (Yhteisömalli — Mitättömyysmenettely — Rekisteröity yhteisömalli, joka esittää WC-istuimen kantta — Aiempi yhteisömalli — Mitättömyysperuste — Yksilöllinen luonne — Asetuksen (EY) N:o 6/2002 6 artikla) 25

2017/C 256/29 Asia T-327/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 27.6.2017 – Aldi Einkauf v. EUIPO – Fratelli Polli (ANTICO CASALE) (EU-tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — EU-sanamerkki ANTICO CASALE — Ehdottomat hylkäysperusteet — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 52 artiklan 1 kohdan a alakohta — Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b, c ja g alakohta ja 52 artiklan 1 kohdan a alakohta) 26

2017/C 256/30 Asia T-685/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 27.6.2017 – Jiménez Gasalla v. EUIPO (B2B SOLUTIONS) (EU-tavaramerkki — Hakemus sanamerkin B2B SOLUTIONS rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Ehdottomat hylkäysperusteet — Kuvailevuus — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta — Käytön perusteella syntynyt erottamiskyky — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 3 kohta) 26

2017/C 256/31 Asia T-856/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 21.6.2017 – Rare Hospitality International v. EUIPO (LONGHORN STEAKHOUSE) (EU-tavaramerkki — Hakemus sanamerkin LONGHORN STEAKHOUSE rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Kuvailevuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta — Yhdenvertainen kohtelu ja hyvän hallinnon periaate) 27

2017/C 256/32 Asia T-17/16: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 31.5.2017 – MS v. komissio (Vahingonkorvauskanne — Komission päätös peruuttaa ”kirje liittymisestä Team Europeen” — Sopimusperusteinen vastuu — Välityslausekkeen puuttuminen — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen) 27

2017/C 256/33 Asia T-647/16: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 1.6.2017 – Camerin v. parlamentti (Henkilöstö — Virkamiehet — Tilapäinen siirto muihin tehtäviin yksikön edun mukaisesti — Eläkeikä — Hakemus tilapäisen siirron jatkamiseksi — Hakemuksen hylkääminen — Toimi, joka ei voi olla kanteen kohteena — Valmisteleva toimi — Tutkimatta jättäminen) 28

2017/C 256/34 Asia T-691/16: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 8.6.2017 – Elevolution – Engenharia v. komissio (Euroopan kehitysrahasto (EKR) — Kehittämisohjelma Mauritaniassa — Mauritanian kanssa tehty urakkasopimus kyseisen ohjelman täytäntöönpanon yhteydessä — Riidanalaisten veloitusilmoitusten peruuttaminen — Lausunnon antamisen raukeaminen) 28

2017/C 256/35 Asia T-295/17: Kanne 15.5.2017 – Danpower Baltic v. komissio 29

2017/C 256/36 Asia T-298/17: Kanne 11.5.2017 – Iordachescu ym. v. parlamentti ym. 30

2017/C 256/37 Asia T-320/17: Kanne 25.5.2017 – European Dynamics Luxembourg ja Evropaïki Dynamiki v. EIR . 31

2017/C 256/38 Asia T-337/17: Kanne 30.5.2017 – Air France-KLM v. komissio 32

2017/C 256/39 Asia T-371/17: Kanne 13.6.2017 – Qualcomm ja Qualcomm Europe v. komissio 34

2017/C 256/40 Asia T-372/17: Kanne 12.6.2016 – Louis Vuitton Malletier v. EUIPO – Bee Fee Group (LV POWER ENERGY DRINK) 36

2017/C 256/41 Asia T-373/17: Kanne 9.7.2017 – Louis Vuitton Malletier v. EUIPO – Fulia Trading (LV BET ZAKŁADY BUKMACHERSKIE) 37

2017/C 256/42 Asia T-374/17: Kanne 13.6.2017 – Cuervo y Sobrinos1882 v. EUIPO – A. Salgado Nespereira (Cuervo y Sobrinos LA HABANA 1882) 37

2017/C 256/43 Asia T-375/17: Kanne 5.6.2017 – Fenyves v. EUIPO (Blue) 38

2017/C 256/44 Asia T-378/17: Kanne 8.6.2017 – La Zaragozana v. EUIPO – Heineken Italia (CERVISIA) 39

2017/C 256/45 Asia T-379/17: Kanne 20.6.2017 – Tengelmann Warenhandelsgesellschaft v. EUIPO – C & C IP (T) . 39

2017/C 256/46 Asia T-386/17: Kanne 23.6.2017 – Lackmann Fleisch- und Feinkostfabrik v. EUIPO (Лидер) 40

2017/C 256/47 Asia T-387/17: Kanne 20.6.2017 – Triggerball v. EUIPO (palloa muistuttavan kulmikkaan kappaleen muoto) 40

2017/C 256/48 Asia T-115/16: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 13.6.2017 – Sandvik Intellectual Property v. EUIPO – Adveo Group International (ADVEON) 41

2017/C 256/49 Asia T-83/17: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 14.6.2017 – Heineken Romania v. EUIPO – Lénárd (Csíki Sör) 41

2017/C 256/50 Asia T-158/17: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 8.6.2017 – Post Telecom v. EIP 41

2017/C 256/51 Asia T-232/17: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 12.6.2017 – Eco-Bat Technologies ym. v. komissio 42

IV

(Tiedotteet)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*

(2017/C 256/01)

Viimeisin julkaisu

EUVL C 249, 31.7.2017.

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 239, 24.7.2017.

EUVL C 231, 17.7.2017.

EUVL C 221, 10.7.2017.

EUVL C 213, 3.7.2017.

EUVL C 202, 26.6.2017.

EUVL C 195, 19.6.2017.

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex: http://eur-lex.europa.eu

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgericht Berlin (Saksa) on esittänyt 2.5.2017 – Evonik Degussa GmbH v. Saksan valtio

(Asia C-229/17)

(2017/C 256/02)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgericht Berlin

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Evonik Degussa GmbH

Vastaaja: Saksan valtio

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko kyseessä päätöksen 2011/278/EU ([1]) liitteessä I olevassa 2 kohdassa oleva ”vedyn tuotanto” ainoastaan silloin, kun kahdesta vetyatomista H muodostetaan kemiallisen synteesin avulla vetymolekyyli H2, vai kuuluuko tuotannon käsitteen piiriin myös se, että vetypitoisessa kaasuseoksessa lisätään – ilman synteesiä – vedyn H2 suhteellista osuutta seoksesta poistamalla muut kaasukomponentit fysikaalisin tai kemiallisin menetelmin, jotta saadaan aikaan päätöksen 2011/278/EU liitteessä I olevassa 2 kohdassa tarkoitettu ”tuote, joka ilmoitetaan myytävänä (netto)tuotantona [ja jota koskevat vertailuarvot viittaavat] sataprosenttisen puhtaaseen aineeseen”?

2) Mikäli ensimmäiseen kysymykseen vastataan, että tuotannon käsitteen piiriin ei kuulu se, että lisätään vedyn H2 suhteellista osuutta kaasuseoksesta, on lisäksi esitettävä seuraava kysymys:

   Onko ilmaisua ”prosessin osat, jotka liittyvät suoraan tai välillisesti vedyn tuotantoon ja vedyn ja hiilimonoksidin erotteluun” tulkittava siten, että 27.4.2011 annetun komission päätöksen (2011/278/EU) liitteessä I olevassa 2 kohdassa kuvattujen tuotteen vertailuarvon järjestelmän rajojen sisällä vedyn osalta voivat olla ainoastaan molemmat prosessin osat yhdessä (”ja”), vai voiko prosessin osa ”vedyn ja hiilimonoksidin erottelu” myös erikseen olla ainoa järjestelmän rajojen sisällä oleva prosessin osa?

3) Mikäli toiseen kysymykseen vastataan, että prosessin osa ”vedyn ja hiilimonoksidin erottelu” voi myös erikseen olla ainoa järjestelmän rajojen sisällä oleva prosessin osa, on lisäksi esitettävä seuraava kysymys:

   Onko kyseessä prosessin osa ”vedyn ja hiilimonoksidin erottelu” ainoastaan silloin, kun vety H2 erotetaan yksinomaan hiilimonoksidista CO, vai onko kyseessä prosessin osa ”vedyn ja hiilimonoksidin erottelu” myös silloin, kun vetyä ei eroteta ainoastaan hiilimonoksidista vaan lisäksi myös muista aineista, esimerkiksi hiilidioksidista CO2 tai CnHn:stä?

4) Mikäli tuomioistuin katsoo kantajalla olevan oikeus saada maksutta jaettavia lisäpäästöoikeuksia, on tarkasteltava sitä, onko Euroopan unionin tuomioistuimen 28.4.2016 antaman tuomion (asia C-191/14) tuomiolauselman 3 kohtaa tulkittava siten,

   a) että päätöksen 2013/448/EU 4 artiklassa ja liitteessä II tarkoitettua monialaista korjauskerrointa alkuperäisen toisinnon mukaisena sovelletaan [alkup. s. 3] jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen ennen 1.3.2017 määrittämiin päästöoikeuksiin vuosille 2013–2020 ja

   b) että päätöksen 2013/448/EU 4 artiklassa ja liitteessä II tarkoitettua monialaista korjauskerrointa alkuperäisen toisinnon mukaisena sovelletaan tuomioistuimen 1.3.2017 jälkeen hyväksymiin lisäpäästöoikeuksiin vuosille 2013–2020 ja

   c) että päätöksen 2013/448/EU 4 artiklassa ja liitteessä II tarkoitettua monialaista korjauskerrointa päätöksellä 2017/126/EU säädetyn, 1.3.2017 lähtien voimassa olevan toisinnon mukaisena sovelletaan tuomioistuimen 1.3.2017 jälkeen hyväksymiin lisäpäästöoikeuksiin vuosille 2018–2020?

([1]) Päästöoikeuksien yhdenmukaistettua maksutta tapahtuvaa jakoa koskevien unionin laajuisten siirtymäsäännösten vahvistamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan mukaisesti (tiedoksiannettu numerolla K(2011) 2772) 27 4 2011 annettu komission päätös (EUVL 2011, L 130, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Budai Központi Kerületi Bíróság (Unkari) on esittänyt 5.4.2017 – VE v. WD

(Asia C-232/17)

(2017/C 256/03)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Budai Központi Kerületi Bíróság

Pääasian asianosaiset

Kantaja: VE

Vastaaja: WD

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko direktiivin 93/13/ETY ([1]) johdanto-osan 20 perustelukappaleessa esitettyä viittausta, jonka mukaan kuluttajalle on tosiasiallisesti annettava tilaisuus tutkia kaikki ehdot, ja saman direktiivin 4 artiklan 2 kohdassa ja 5 artiklassa säädettyä selkeyteen ja ymmärrettävyyteen liittyvää vaatimusta tulkittava siten, etteivät kuluttajasopimuksen ehdot ole kohtuuttomia, jos kuluttajalla on tilaisuus tutkia pelkästään luottosopimukseen sisältyvän olennaisen sellaisen seikan määrä (sopimuksen kohteen eli luoton määrä, lyhennyserien lukumäärä ja liiketoimesta maksettava korko), joka perustuu sopimuspuolena olevan elinkeinonharjoittajan yksipuoliseen, kuluttajaa oikeudellisesti sitovaan tahdonilmaisuun (vaikka tämä katsotaan sopimuksen osaksi) vasta sopimuksen tekemisen jälkeen (ei objektiivisen tarpeen vaan sen vuoksi, että toisena sopimuspuolena oleva elinkeinonharjoittaja on ottanut tästä ehdon sopimuksen yleisiin sopimusehtoihin, joista ei ole neuvoteltu erikseen)?

2) Onko direktiivin 93/13/ETY johdanto-osan 20 perustelukappaleessa esitettyä viittausta, jonka mukaan kuluttajalle on tosiasiallisesti annettava tilaisuus tutkia kaikki ehdot, ja saman direktiivin 4 artiklan 2 kohdassa ja 5 artiklassa säädettyä selvyyteen ja ymmärrettävyyteen liittyvää vaatimusta tulkittava siten, etteivät kuluttajasopimuksen ehdot ole kohtuuttomia, jos kyseisessä sopimuksessa ilmoitetaan vain joitakin olennaisia tietoja (sopimuksen kohteen eli luoton määrä, lyhennyserien lukumäärä ja liiketoimesta maksettava korko) käyttämällä ilmaisua ”Lisätietoja” ja selvittämättä, ovatko lisätietoina esitetyt seikat oikeudellisesti sitovia vai eivät tai voidaanko kyseiseen ilmaisuun perustaa oikeuksia ja velvollisuuksia vai ei?

3) Onko direktiivin 93/13/ETY johdanto-osan 20 perustelukappaleessa esitettyä viittausta, jonka mukaan kuluttajalle on tosiasiallisesti annettava tilaisuus tutkia kaikki ehdot, ja saman direktiivin 4 artiklan 2 kohdassa ja 5 artiklassa säädettyä selvyyteen ja ymmärrettävyyteen liittyvää vaatimusta tulkittava siten, etteivät sopimusehdot ole kohtuuttomia, jos luottosopimuksessa määritellään tietty olennainen seikka käyttämällä virheellistä terminologiaa, varsinkaan silloin, kun valuuttamääräisessä luottosopimuksessa (jossa luottosopimuksella myönnetty luotto määritellään ja kirjataan ulkomaan valuutassa [jäljempänä luoton myöntämisvaluutta] ja jonka mukaan maksuvelvollisuus täytetään kansallisessa valuutassa [jäljempänä takaisinmaksuvaluutta])

(1) luoton määrä ilmaistaan

— luoton myöntämisvaluutassa määriteltynä jatkuvana luottolimiittinä tai

— takaisinmaksuvaluutassa määriteltynä luoton enimmäismääränä tai

— kuluttajan rahoitushakemuksessa määritellyssä takaisinmaksuvaluutassa tai

— takaisinmaksuvaluutassa määriteltynä jatkuvana luottolimiittinä?

(2) lyhennyserät määritellään niiden luoton myöntämis- ja/tai takaisinmaksuvaluutassa odotettavissa olevana enimmäismääränä?

4) Onko direktiivin 93/13/ETY johdanto-osan 20 perustelukappaleessa esitettyä viittausta, jonka mukaan kuluttajalle on tosiasiallisesti annettava tilaisuus tutkia kaikki ehdot, ja saman direktiivin 4 artiklan 2 kohdassa ja 5 artiklassa säädettyä selvyyteen ja ymmärrettävyyteen liittyvää vaatimusta tulkittava siten, etteivät sopimusehdot ole kohtuuttomia, kun valuuttamääräisessä luottosopimuksessa (ei objektiivisen tarpeen vaan sen vuoksi, että toisena sopimuspuolena oleva elinkeinonharjoittaja on ottanut tästä ehdon sopimuksen yleisiin sopimusehtoihin, joista ei ole neuvoteltu erikseen) sopimuksen kohde eli luoton määrä ja lyhennyserät ilmaistaan

(1) luoton takaisinmaksuvaluutassa tiettynä määränä (ts. merkeillä, jotka muodostuvat pelkästään numeroista 0–9) ja sen myöntämisvaluutassa yksiselitteisellä laskutavalla saatuna enimmäismääränä?

(2) luoton myöntämisvaluutassa tiettynä määränä ja takaisinmaksuvaluutassa yksiselitteisellä laskutavalla saatuna enimmäismääränä?

(3) sekä luoton takaisinmaksuvaluutassa ja että sen myöntämisvaluutassa yksiselitteisellä laskutavalla saatuna enimmäismääränä?

(4) tai jossa niitä ei ehdottomasti määritellä luoton myöntämisvaluutassa ja jossa ne vahvistetaan luoton takaisinmaksuvaluutassa yksiselitteisellä laskutavalla saatuna enimmäismääränä?

(5) tai jossa niitä ei ehdottomasti määritellä luoton takaisinmaksuvaluutassa ja jossa ne vahvistetaan luoton myöntämisvaluutassa yksiselitteisellä laskutavalla saatuna enimmäismääränä?

4.1. Edellä olevan 4. (5) kohdan osalta kysytään sen tapauksen varalta, ettei luottosopimuksessa ole tarpeen määritellä tiettyä määrää eikä merkitä sitä kyseiseen sopimukseen, taataanko [luotonsaajalle luoton myöntämisajankohtana kuuluva] mahdollisuus laskea yksiselitteisesti luoton määrä silloin, kun (ei objektiivisen tarpeen vaan sen vuoksi, että toisena sopimuspuolena oleva elinkeinonharjoittaja on ottanut tästä ehdon sopimuksen yleisiin sopimusehtoihin, joista ei ole neuvoteltu erikseen)

(1) luottosopimuksessa ei mainita luoton konkreettista määrää kummassakaan valuutassa;

(2) luottosopimuksessa mainitaan luoton myöntämisvaluutassa kuluttajan rahoitustarpeen mukainen summa tai jatkuvan luottolimiitin määrä;

(3) luottosopimuksessa ei mainita yksiselitteisesti laskettua luoton määrää takaisinmaksuvaluutassa, tai

(4) luottosopimukseen sisältyvä matemaattinen kaava, jonka mukaan luoton määrä voidaan laskea yksiselitteisesti myöntämisvaluutassa, ei ole täsmällinen, vaan kyseessä on pelkkä enimmäismäärä (kuluttajan konkreettisesti hakema rahoitus tai jatkuva luottolimiitti takaisinmaksuvaluutassa)?

4.2.

4.2.1. Jos luottosopimuksessa ei ole tarpeen vahvistaa konkreettisia määriä ja ottaa niitä kyseiseen sopimukseen sen tekoajankohtana, onko yksiselitteisen laskentatavan

(1) oikeudellisena edellytyksenä se, että luottosopimuksessa määritellään sopimuksen kohteen määrä eli luoton ja lyhennyserien määrät – kun kyse on vaihtuvakorkoisista tuotteista, ensimmäisen korkojakson ajalta maksettavat lyhennyserät – selkeästi ja luottosopimuksen tekoajankohtana laskettavissa olevalla tavalla; vai

(2) riittääkö, jos kyseinen sopimus sen tekoajankohtana sisältää tällaiset objektiivisella tavalla yksilöidyt muuttujat, joiden avulla mainitut tiedot (luottosopimuksen kohde ja lyhennyserät) voidaan selvästi määrittää tiettynä tulevana ajankohtana (eli luottosopimuksessa – sen tekoajankohtana – yksilöidään pelkästään muuttujat, joiden avulla laskenta voidaan tulevaisuudessa suorittaa yksiselitteisesti)?

4.2.2. Jos on riittävää, että luottosopimuksessa määritellään sopimuksen kohteen määrä eli luoton ja lyhennyserien määrät – kun kyse on vaihtuvakorkoisista tuotteista, ensimmäisen korkojakson ajalta maksettavat lyhennyserät – onko tarpeen, että ne voidaan laskea luoton myöntämisvaluutassa tiettynä tulevana ajankohtana (joka vastaa luonnollisesti ajankohtaa, jona luottosopimukseen perustuvan luoton määrä vahvistetaan luoton myöntämisvaluutassa), vai voidaanko tämän tulevan ajankohdan määrittämisen katsoa kuuluvan liiketoimintaa harjoittavan toisen sopimuspuolen yksinomaiseen harkintavaltaan?

4.3. Onko vaihtuvakorkoisten tuotteiden osalta pidettävä riittävänä ja näin ollen kohtuullisena, että lyhennyserille vahvistetaan konkreettiset määrät ja/tai yksiselitteiset laskentatavat luoton myöntämisvaluutassa (ja nämä otetaan luottosopimukseen tämän tekoajankohtana) sopimuksen voimassaoloajan ensimmäisen korkokauden ajalta, vai onko oikeudellisena edellytyksenä, että yksiselitteinen laskentatapa vahvistetaan (ja otetaan luottosopimukseen tämän tekoajankohtana) luoton myöntämis- ja/tai takaisinmaksuvaluutassa kaikkien sopimuksen voimassaoloaikaan sisältyvien korkokausien osalta? [alkup. s. 6]

4.4. Voidaanko yksiselitteinen laskentatapa taata ainoastaan soveltamalla tiettyä kaavaa vain myös muulla tavoin?

4.4.1. Jos yksiselitteistä laskentatapaa ei voida taata pelkästään asianmukaista laskentakaavaa soveltamalla, onko se taattava tekemällä riittävän täsmällinen sanallinen kuvaus?

4.4.2. Jos yksiselitteistä laskentatapaa ei voida taata pelkästään asianmukaista laskentakaavaa soveltamalla, voidaanko se taata viittaamalla enemmittä selityksittä johonkin tekniseen termiin (esim. tasaerä, tasalyhennys)?

([1]) Kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annettu neuvoston direktiivi 93/13/ETY (EYVL 1993, L 95, s. 29).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Supremo Tribunal Administrativo (Portugali) on esittänyt 10.5.2017 – Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP v. António da Silva Rodrigues

(Asia C-243/17)

(2017/C 256/04)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Supremo Tribunal Administrativo

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP

Vastapuoli: António da Silva Rodrigues

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Mistä päivästä lähtien lasketaan 3 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa ([1]) tarkoitettu neljän vuoden vanhentumisaika, kun kyseessä on kertaluonteinen (ei jatkuva eikä toistuva) sääntöjenvastaisuus?

2) Kun kyseessä oleva sääntöjenvastaisuus ei ole jatkuva eikä toistuva, sovelletaanko säännöstä, jonka mukaan ”monivuotisten ohjelmien suhteen vanhentumisaika jatkuu kaikissa tapauksissa ohjelman lopulliseen päättymiseen”?

3) Sovelletaanko 3 artiklan säännöstä, jonka mukaan vanhentuminen tapahtuu viimeistään sinä päivänä, jona kaksinkertaisen vanhentumisajan pituinen aika päättyy ilman, että toimivaltainen viranomainen on määrännyt seuraamuksesta, silloinkin kun kyseessä on monivuotinen ohjelma eli määräaika, jonka mainitaan myös jatkuvan ”kaikissa tapauksissa ohjelman lopulliseen päättymiseen”?

4) Mitä tarkoitetaan sillä, että ”monivuotisten ohjelmien suhteen vanhentumisaika jatkuu kaikissa tapauksissa ohjelman lopulliseen päättymiseen”:

   a) vanhentumisaika ei pääty missään tapauksessa ennen monivuotisen ohjelman lopullista päättymistä;

   b) vanhentumisaika ei kulu ohjelman keston aikana eli ennen kuin ohjelma lopullisesti päättyy, vaan sen laskeminen alkaa kyseisestä hetkestä;

   c) vanhentumisaika jatkaa kulumistaan ja, vaikka kyseessä on monivuotinen ohjelma, vanhentuminen voi siis tapahtua ennen ohjelman lopullista päättymistä, jos kyseinen määräaika on kulunut ennen sitä?

([1]) Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 18.12.1995 annettu neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 2988/95 (EYVL 1995, L 213, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de lo Social nº 2 de Cádiz (Espanja) on esittänyt 12.5.2017 – Moisés Vadillo González v. Alestis Aerospace S.L.

(Asia C-252/17)

(2017/C 256/05)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Juzgado de lo Social nº 2 de Cádiz

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Moisés Vadillo González

Vastaaja: Alestis Aerospace S.L.

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko direktiivi 2010/18/EU ([1]) [– –] esteenä sellaiselle työntekijöiden asemasta annetun lain 37 §:n 4 momentista (lupa olla poissa työstä yhden tunnin pituisen ajan päivittäin siihen saakka, kunnes lapsi on yhdeksän kuukauden ikäinen) tehtävälle tulkinnalle, jonka mukaan palkkatyötä tekevällä vanhemmalla ei vanhemman sukupuolesta riippumatta ole oikeutta pyytämäänsä vapaaseen, jos toinen vanhemmista on työttömänä?

2) Onko direktiivin 2006/54/EY ([2]) 3 artikla, jolla pyritään takaamaan täydellinen tasa-arvo miesten ja naisten kesken työelämässä, esteenä sille, että työntekijöiden asemasta annetun lain 37 §:n 4 momenttia tulkitaan siten, että jos miespuolinen vanhempi tekee palkkatyötä, [hänellä] ei ole oikeutta tähän vapaaseen, jos hänen puolisonsa, joka myös on lapsen vanhempi, on työttömänä?

([1]) BUSINESSEUROPEN, UEAPME:n, CEEP:n ja EAY:n tekemän vanhempainvapaata koskevan tarkistetun puitesopimuksen täytäntöönpanosta ja direktiivin 96/34/EY kumoamisesta 8.3.2010 annettu neuvoston direktiivi 2010/18/EU (EUVL 2010, L 68, s. 13).

([2]) Miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa 5.7.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/54/EY (EUVL 2006, L 204, s. 23) (uudelleenlaadittu toisinto).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rechtbank Rotterdam (Alankomaat) on esittänyt 15.5.2017 – Sandd BV v. Autoriteit Consument en Markt (ACM)

(Asia C-256/17)

(2017/C 256/06)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rechtbank Rotterdam

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Sandd BV

Vastaaja: Autoriteit Consument en Markt (ACM)

Muu osapuoli: PostNL

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko yhteisön postipalvelujen sisämarkkinoiden kehittämistä ja palvelun laadun parantamista koskevista yhteisistä säännöistä 15.12.1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/67/EY ([1]) (postidirektiivin), sellaisena kuin se on muutettuna direktiivin 97/67/EY muuttamisesta yhteisön postipalvelujen sisämarkkinoiden täysimääräisen toteuttamisen osalta 20.2.2008 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2008/6/EY, ([2]) 14 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että kansallisissa laeissa tai asetuksissa on säädettävä, että yleispalvelun tarjoajien on sisäisessä laskennassaan pidettävä erillään kukin sellainen palvelu ja tuote, joka on osa yleispalvelua, jotta ne voisivat pitää selkeästi erillään kunkin palvelun ja tuotteen, joka on osa yleispalvelua, ja ne, jotka eivät ole osa siitä, vai seuraako tästä säännöksestä vain, että laskennassa on eriytettävä yhtäältä yleispalveluun kuuluvat palvelut ja tuotteet ja toisaalta muut kuin siihen kuuluvat palvelut ja tuotteet?

2) Onko yhteisön postipalvelujen sisämarkkinoiden kehittämistä ja palvelun laadun parantamista koskevista yhteisistä säännöistä 15.12.1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/67/EY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivin 97/67/EY muuttamisesta yhteisön postipalvelujen sisämarkkinoiden täysimääräisen toteuttamisen osalta 20.2.2008 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2008/6/EY, 12 artiklan toista luetelmakohtaa tulkittava siten, että kunkin erillisen palvelun, joka on osa yleispalvelua, on oltava kustannuslähtöinen?

3) Onko yhteisön postipalvelujen sisämarkkinoiden kehittämistä ja palvelun laadun parantamista koskevista yhteisistä säännöistä 15.12.1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/67/EY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivin 97/67/EY muuttamisesta yhteisön postipalvelujen sisämarkkinoiden täysimääräisen toteuttamisen osalta 20.2.2008 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2008/6/EY, 12 artiklan toisessa luetelmakohdassa säädetty vaatimus, jonka mukaan hintojen on oltava kustannuslähtöisiä ja kannustettava tehokkaaseen yleispalvelun tarjontaan, esteenä sille, että käytetään toistaiseksi voimassa olevaa kiinteää tuoton määrää, jolla postin yleispalvelujen kustannuksia hintakaton puitteissa korotetaan?

([1]) EYVL 1998, L 15, s. 14.
([2]) EUVL 2008, L 52, s. 3.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Budai Központi Kerületi Bíróság (Unkari) on esittänyt 16.5.2017 – Zoltán Rózsavölgyi ja Zoltánné Rózsavölgyi v. Unicredit Leasing Hungary Zrt. ja Unicredit Leasing Immo Truck Zrt.

(Asia C-259/17)

(2017/C 256/07)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Budai Központi Kerületi Bíróság

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Zoltán Rózsavölgyi ja Zoltánné Rózsavölgyi

Vastaajat: Unicredit Leasing Hungary Zrt. ja Unicredit Leasing Immo Truck Zrt.

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Kun otetaan erityisesti huomioon se, että kun sopimuksen pääkohteen määrittely on kohtuuton, kyseinen sopimus on kokonaan (eikä osittain) mitätön, voiko luottosopimuksen pääkohteen määrittelevän sopimusehdon kohtuuttomuuden vuoksi tapahtuvasta mitättömäksi julistamisesta (minkä vuoksi kyseinen ehto ei voi sitoa kuluttajaa) seurata (esimerkiksi soveltamalla tuomioistuimen päätöstä, kansallisen oikeuden säännöksessä säädettyä erityistä oikeudellista seuraamusta, lain säännöstä tai oikeuskäytännön yhdenmukaistamisesta tehtyä päätöstä), että kyseisen sopimuksen oikeudellinen luonnehdinta tai sen vaikutukset muuttuvat siten, että valuuttamääräistä luottosopimusta (jossa siihen perustuvat saatavat on määritetty ja ilmaistu ulkomaan valuutassa /jäljempänä luoton myöntämisvaluutta/ ja jonka mukaan kyseinen luotto on maksettava takaisin kotimaan valuutassa /jäljempänä takaisinmaksuvaluutta) pidettäisiin [Unkarin] forintin määräisenä luottosopimuksena?

   1.1 Olettaen, että luottosopimuksen pääkohteen määrittelevän sopimusehdon kohtuuttomuudesta aiheutuvan mitättömyyden soveltamisesta voi seurata, että kyseisen sopimuksen oikeudellinen luonnehdinta tai sen vaikutukset muuttuvat, voiko kyseisen oikeudellisen luonnehdinnan muuttumisesta seurata (esimerkiksi soveltamalla tuomioistuimen päätöstä, kansallisen oikeuden säännöksessä säädettyä erityistä oikeudellista seuraamusta, lain säännöstä tai oikeuskäytännön yhdenmukaistamisesta tehtyä päätöstä), että tietyt oikeudellisen suhteen taloudellisia vaikutuksia aiheuttavat muuttujat voivat nekin vaihdella kuluttajan vahingoksi (esimerkiksi niin, että forinttimääräisiin luottoihin sovelletaan taannehtivasti markkinakorkoa tai keskuspankin peruskorkoa kyseisessä sopimuksessa määrätyn alhaisemman korkotason sijasta)?

2) Onko kohtuuttomuudesta aiheutuvilla oikeudellisilla seuraamuksilla ehdottomia vaikutuksia ja onko tämä puhtaasti oikeudellinen kysymys, vai onko kohtuuttomuudesta aiheutuvia oikeudellisia seuraamuksia arvioitaessa mahdollista pitää merkityksellisenä

   1. muihin kuin kohtuuttomia ehtoja sisältäviin sopimuksiin sovellettavaa sopimuskäytäntöä;

   2. sellaisten määrättyjen toimijoiden oletettua haavoittuvuutta, joille aiheutuu välittömiä taloudellisia vaikutuksia (valuuttamääräisistä luotoista kyseen ollen esimerkiksi valuuttaluottoja myöntävien luotonantajien ryhmä ja pankkijärjestelmä), tai

3. kolmansien henkilöiden tai sellaisten määrättyjen ryhmien etuja, joille ei aiheudu välittömiä taloudellisia vaikutuksia, esimerkiksi sen vuoksi, että mitättömyyden seurauksena valuuttaluottoja myöntävien luotonantajien ryhmän jäsenet voivat viime kädessä päästä tilejä laskennallisesti selvitettäessä huomattavalta osaltaan forintti-määräisiä luottoja myöntävien ryhmien jäseniä edullisempaan asemaan?

3) Voidaanko direktiivin 93/13/ETY ([1]) 3 artiklan 1 kohtaa, 4 artiklan 2 kohtaa, 5 artiklaa ja 6 artiklan 1 kohtaa sovellettaessa (eli arvioitaessa kohtuuttomuutta ja sen oikeudellisia seuraamuksia) katsoa, että sopimusehto, jolla vaihtokurssiriski asetetaan luotonottajalle (eli riskinkantoon liittyvä sopimusehto/liittyvät sopimusehdot) muodostaa useita ehtoja?

4) Voidaanko direktiivin 93/13 6 artiklan 1 kohdan säännöstä (jonka mukaan elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisen sopimuksen kohtuuttomat ehdot eivät sido kuluttajia) tulkita siten, että kyseinen ehto (ei sen yksittäinen osa vaan koko ehto) voi olla kohtuuton kokonaisuudessaan tai samanaikaisesti sekä osittain kohtuuton että osittain kohtuullinen, jolloin sitä voidaan edelleen (esimerkiksi asiaa käsittelevä tuomioistuimen arvioinnin mukaisesti) osittain soveltaa eli että se voi tietyssä määrin sitoa kuluttajaa (toisin sanoen ehto sen vaikutukset huomioon ottaen on vain tietyssä määrin kohtuuton), esimerkiksi tuomioistuimen päätöksen, kansallisessa säännöksessä säädetyn erityisen oikeudellisen seuraamuksen, lain säännöksen tai oikeuskäytännön yhdenmukaistamisesta tehdyn päätöksen perusteella?

4.1 Katsottaessa, että direktiivin 93/13 6 artiklan 1 kohdan säännöstä voidaan tulkita siten, että määrätty ehto voi olla joko kokonaisuudessaan kohtuuton tai samanaikaisesti sekä osittain kohtuuton että osittain kohtuullinen, jolloin sitä voidaan edelleen osittain soveltaa ja se voi tietyssä määrin sitoa kuluttajaa (toisin sanoen ehto sen vaikutukset huomioon ottaen on vain tietyssä määrin kohtuuton), voiko koko luottosopimuksen mitättömäksi julistaminen, joka perustuu siihen, että sopimusehto, jossa määritellään sopimuksen pääkohde, katsotaan kohtuuttomaksi, aiheuttaa sen, että kuluttaja joutuu tilejä laskennallisesti selvitettäessä huonompaan ja sopimuspuolena oleva elinkeinonharjoittaja parempaan asemaan kuin ne olisivat joutuneet, jos luottosopimuksen pääkohteen määrittelevä ehto olisi kyseisessä asiassa katsottu osittain kohtuuttomaksi (ja jos muut sopimusehdot olisivat pysyneet osapuolia sitovina saman sisältöisinä)?

5)

5.1 Voidaanko ehtoa, jonka mukaan kuluttaja kantaa vaihtokurssiriskin, olla pitämättä kohtuuttomana, toisin sanoen taloudellisten seurausten osalta selvänä ja ymmärrettävänä, jos se on laadittu (noudattamalla elinkeinonharjoittajan käyttämiä yleisiä sopimusehtoja, joista ei ole neuvoteltu erikseen) lakiin perustuvan, luonteeltaan välttämättä yleisen tietojenantovelvollisuuden mukaisesti, kun siinä asetetaan kuluttajalle vaihtokurssiriski tälle kuitenkaan siitä nimenomaisesti ilmoittamatta ja ilmoittamatta, että luottosopimuksen perusteella maksettavien lyhennyserien määrät saattavat ylittää kuluttajan tulojen määrän, joka todettiin, kun elinkeinonharjoittaja arvioi tämän maksukyvyn, kun samalla otetaan huomioon, että asian kannalta merkityksellisten kansallisten säännösten mukaan riski on täsmennettävä kirjallisesti ja ettei pelkkä riskin olemassaolon ja sen jakautumisen toteaminen riitä, ja että unionin tuomioistuin on asiassa C-26/13 antamansa tuomion 74 kohdassa todennut, ettei elinkeinonharjoittajan ole pelkästään ilmoitettava riskistä kuluttajalle, vaan kuluttajan on näiden ilmoitusten avulla voitava arvioida sopimukseen perustuvasta vaihtokurssiriskistä itselleen mahdollisesti aiheutuvat merkitykselliset taloudelliset seuraukset ja näin ollen lainasta aiheutuvat kokonaiskustannukset?

5.2 Voidaanko ehtoa, jonka mukaan kuluttaja kantaa vaihtokurssiriskin, olla pitämättä kohtuuttomana, toisin sanoen taloudellisten seurausten osalta selvänä ja ymmärrettävänä, jos se on laadittu (noudattamalla elinkeinonharjoittajan käyttämiä yleisiä sopimusehtoja, joista ei ole neuvoteltu erikseen) lakiin perustuvan, luonteeltaan välttämättä yleisen tietojenantovelvollisuuden mukaisesti, mutta jossa ei nimenomaisesti ilmoiteta, että luottosopimukseen perustuvan velan kullakin hetkellä jäljellä oleva pääoma saattaa ylittää lainan vakuutena olevan kuluttajan omaisuuden arvon, joka todettiin, kun elinkeinonharjoittaja arvioi tämän maksukyvyn, kun samalla otetaan huomioon, että asian kannalta merkityksellisten kansallisten säännösten mukaan riski on täsmennettävä kirjallisesti ja ettei pelkkä riskin olemassaolon ja sen jakautumisen toteaminen riitä, ja että unionin tuomioistuin on asiassa C-26/13 antamansa tuomion 74 kohdassa todennut, ettei elinkeinonharjoittajan ole pelkästään ilmoitettava riskistä kuluttajalle, vaan kuluttajan on voitava näiden ilmoitusten avulla arvioida sopimukseen perustuvasta vaihtokurssiriskistä itselleen mahdollisesti aiheutuvat merkitykselliset taloudelliset seuraukset ja näin ollen lainasta aiheutuvat kokonaiskustannukset?

5.3 Voidaanko ehtoa, jonka mukaan kuluttaja kantaa vaihtokurssiriskin, olla pitämättä kohtuuttomana, toisin sanoen taloudellisten seurausten osalta selvänä ja ymmärrettävänä, jos se on laadittu (noudattamalla elinkeinonharjoittajan käyttämiä yleisiä sopimusehtoja, joista ei ole neuvoteltu erikseen) lakiin perustuvan, luonteeltaan välttämättä yleisen tietojenantovelvollisuuden mukaisesti, mutta jossa ei nimenomaisesti ilmoiteta, että (1) kurssivaihteluille ei ole olemassa ylärajaa, (2) kurssivaihtelujen mahdollisuus on todellinen eli että niitä voi tapahtua luottosopimuksen koko voimassaoloaikana, (3) lyhennyserän suuruus voi tämän vuoksi nousta rajoituksitta, (4) kurssivaihteluista voi johtua, ettei ainoastaan lyhennyserien suuruus vaan myös jäljellä olevan pääoman määrä voi nousta rajoituksitta, (5) mahdolliset tappiot ovat määrältään loputtomia, (6) tarvittavien turvatoimenpiteiden vaikutus on rajallinen ja ne vaativat jatkuvaa valvontaa, josta (7) toisena sopimuspuolena oleva elinkeinonharjoittaja ei vastaa, kun huomioon otetaan myös, että asian kannalta merkityksellisten kansallisten säännösten mukaan riski on täsmennettävä kirjallisesti ja ettei pelkkä riskin olemassaolon ja sen jakautumisen toteaminen riitä ja että unionin tuomioistuin on asiassa C-26/13 antamansa tuomion 74 kohdassa todennut, ettei elinkeinonharjoittajan ole pelkästään ilmoitettava riskistä kuluttajalle, vaan kuluttajan on voitava näiden ilmoitusten avulla arvioida sopimukseen perustuvasta vaihtokurssiriskistä itselleen mahdollisesti aiheutuvat merkitykselliset taloudelliset seuraukset ja näin ollen lainasta aiheutuvat kokonaiskustannukset?

5.4 Etenkin kun otetaan huomioon, että on kuviteltavissa tai jo tapahtunut niin, että kansallisessa oikeuskäytännössä tai säännöksissä on päädytty siihen, että kuluttaja on tehnyt valuuttamääräisen luottosopimuksen sen vuoksi, että tuona ajankohtana sovellettava korkotaso oli forintti-määräisiin lainoihin sovellettavaa korkotasoa edullisempi, minkä vastikkeeksi hän yksin kantaa vaihtokurssiriskin, ja kun otetaan huomioon, että on kuviteltavissa tai jo tapahtunut niin, että kansallisesta oikeuskäytännöstä tai säännöksistä tehtävien johtopäätösten mukaan sopimukseen perustuvien velvollisuuksien yksipuolista ja ennakoimatonta siirtämistä toiselle osapuolelle luottosopimuksen tekemisen jälkeen ei voida arvioida, koska mitättömyysperusteiden on oltava olemassa sopimuksen tekohetkellä, ja kun lisäksi otetaan huomioon, että asian kannalta merkityksellisessä kansallisessa lainsäädännössä säädetään, että riski on esitettävä yksityiskohtaisesti ja kirjallisesti eikä pelkällä ilmoituksella sen olemassaolosta ja jakautumisesta, ja että unionin tuomioistuin on asiassa C-26/13 antamansa tuomion 74 kohdassa todennut, ettei elinkeinonharjoittajan ole pelkästään ilmoitettava riskistä kuluttajalle, vaan kuluttajan on voitava näiden ilmoitusten avulla suorittaa riskin arviointi, voidaanko ehtoa, jonka mukaan kuluttaja kantaa vaihtokurssiriskin, olla pitämättä kohtuuttomana, toisin sanoen taloudellisten seurausten osalta selvänä ja ymmärrettävänä, jos se on laadittu (noudattamalla elinkeinonharjoittajan käyttämiä yleisiä sopimusehtoja, joista ei ole neuvoteltu erikseen) lakiin perustuvan, luonteeltaan välttämättä yleisen tietojenantovelvollisuuden mukaisesti, kun siinä asetetaan kuluttajalle vaihtokurssiriski ilmoittamatta tälle kuitenkaan nimenomaisesti, minkä suuntaisia valuuttakurssivaihteluja laina-aikana (tai ainakin sen alkuaikoina) on odotettavissa ja näiden korkeimpia ja/tai matalimpia arvoja (esimerkiksi forward-koronlaskentamenetelmän ja/tai tasakorkoperiaatteen perusteella – joiden mukaan valuuttalainasta kyseen ollen voidaan suurella varmuudella odottaa, että korkoetu, toisin sanoen se, että LIBOR- [London Interbank Offered Rate] tai EURIBOR-korko [Euro Interbank Offered Rate] on BUBOR-korkoa [Budapest Interbank Offered Rate] alhaisempi, mistä seuraa, että kuluttaja kärsii vaihtokurssitappion, koska takaisinmaksuvaluutan arvo vähenee suhteessa luoton myöntämisvaluutan arvoon nähden?

5.5 Voidaanko ehtoa olla pitämättä kohtuuttomana, toisin sanoen taloudellisten seurausten osalta selvänä ja ymmärrettävänä, jos se on laadittu (noudattamalla elinkeinonharjoittajan käyttämiä yleisiä sopimusehtoja, joista ei ole neuvoteltu erikseen) lakiin perustuvan, luonteeltaan välttämättä yleisen tietojenantovelvollisuuden mukaisesti, kun siinä asetetaan kuluttajalle vaihtokurssiriski ilmoittamatta tälle nimenomaisesti täsmällisellä tavalla (esimerkiksi, että kuluttajalle esitetään numerotietoja ja kuvataan diagrammein, miten takaisinmaksuvaluutan ja luoton myöntämisvaluutan kurssit ovat siihen asti vaihdelleet suhteessa toisiinsa aikana, joka on ollut vähintään yhtä pitkä kuin tuleva laina-aika) sitä riskiä, joka velalliselle todellisuudessa aiheutuu siitä, että vaihtokurssiriski asetetaan kuluttajalle; kun lisäksi otetaan huomioon, että asian kannalta merkityksellisten kansallisten säännösten mukaan riski on täsmennettävä kirjallisesti ja ettei pelkkä riskin olemassaolon ja sen jakautumisen toteaminen riitä, ja että unionin tuomioistuin on asiassa C-26/13 antamansa tuomion 74 kohdassa todennut, ettei elinkeinonharjoittajan ole pelkästään ilmoitettava riskistä kuluttajalle, vaan kuluttajan on voitava näiden ilmoitusten avulla arvioida sopimukseen perustuvasta vaihtokurssiriskistä itselleen mahdollisesti aiheutuvat merkitykselliset taloudelliset seuraukset ja näin ollen lainasta aiheutuvat kokonaiskustannukset?

5.6 Etenkin kun otetaan huomioon, että on kuviteltavissa tai jo tapahtunut niin, että kansallisessa oikeuskäytännössä tai säännöksissä on päädytty siihen, että kuluttaja on tehnyt valuuttamääräisen luottosopimuksen sen vuoksi, että tuona ajankohtana sovellettava korkotaso oli forinttimääräisiin lainoihin sovellettavaa korkotasoa edullisempi, minkä vastikkeeksi hän yksin kantaa vaihtokurssiriskin, ja kun otetaan huomioon, että asian kannalta merkityksellisten kansallisten säännösten mukaan riski on täsmennettävä kirjallisesti ja ettei pelkkä riskin olemassaolon ja sen jakautumisen toteaminen riitä, ja että unionin tuomioistuin on asiassa C-26/13 antamansa tuomion 74 kohdassa todennut, ettei elinkeinonharjoittajan ole pelkästään ilmoitettava riskistä kuluttajalle, vaan sen on myös tehtävä riskin arviointi kuluttajalle mahdolliseksi, voidaanko ehtoa, jonka mukaan kuluttaja kantaa vaihtokurssiriskin, olla pitämättä kohtuuttomana, toisin sanoen taloudellisten seurausten osalta selvänä ja ymmärrettävänä, jos se on laadittu (noudattamalla elinkeinonharjoittajan käyttämiä yleisiä sopimusehtoja, joista ei ole neuvoteltu erikseen) lakiin perustuvan, luonteeltaan välttämättä yleisen tietojenantovelvollisuuden mukaisesti, mutta siinä ei nimenomaisesti ja selkeästi ilmoiteta (esimerkiksi esittämällä nimenomaisia numerotietoja, jotka perustuvat jo kuluneeseen ajanjaksoon, joka on ollut vähintään yhtä pitkä kuin kuluttajan tuleva laina-aika), miten suurta korkoetua voidaan odottaa saatavan siitä, että forinttimääräisiin lainoihin sovelletaan BUBOR-korkoa ja LIBOR- tai EURIBOR-korkoa sovelletaan valuuttaluottohin?

6) Arvioitaessa, onko sopimusehto, joka on laadittu (noudattamalla elinkeinonharjoittajan käyttämiä yleisiä sopimusehtoja, joista ei ole neuvoteltu erikseen) lakiin perustuvan, luonteeltaan välttämättä yleisen tietojenantovelvollisuuden mukaisesti, ja jonka mukaan kuluttaja kantaa vaihtokurssiriskin, kohtuuton, miten todistustaakka on jaettava kuluttajan ja sopimuspuolena olevan elinkeinonharjoittajan välillä todistelumenettelyssä, jossa arvioidaan, oliko kuluttajalla ennen luottosopimuksen tekemistä todellinen tilaisuus tutustua riidanalaiseen sopimusehtoon, johon hän on peruuttamattomasti sitoutunut (direktiivin 93/13 3 artiklan 3 kohta ja sen liitteessä olevan 1 kohdan i alakohta)?

7) Onko katsottava, että valuuttaluottosopimuksia, eli liiketoimia, jotka koskevat sellaisia palveluja, joiden hinta on sidoksissa rahoitusmarkkinoilla tapahtuviin kurssivaihteluihin, solmivia luottolaitoksia, jotka tekevät kuluttajan kanssa luottosopimuksen ja soveltavat siinä omaa valuuttakurssiaan, pidetään elinkeinonharjoittajina, jotka eivät kykene vaikuttamaan hinnan muodostumiseen (direktiivin 93/13 liitteessä olevan 2 kohdan c alakohta)?

([1]) Kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annettu neuvoston direktiivi 93/13/ETY (EYVL 1993, L 95, s. 29).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Županijski sud u Zagrebu (Kroatia) on esittänyt 18.5.2017 – Ured za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta v. AY

(Asia C-268/17)

(2017/C 256/08)

Oikeudenkäyntikieli: kroaatti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Županijski sud u Zagrebu

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Ured za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta

Vastaaja: AY

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko puitepäätöksen 2002/584/YOS 4 artiklan 3 kohtaa tulkittava siten, että se, ettei eurooppalaisen pidätysmääräyksen perusteena olevasta rikoksesta nosteta syytettä tai että jo nostetusta syytteestä luovutaan, liittyy yksinomaan pidätysmääräyksen perusteena olevaan rikokseen, vai onko kyseistä määräystä tulkittava siten, että tällaisen päätöksen on liityttävä myös etsittyyn henkilöön siinä ominaisuudessa, että hän on tällaisessa menettelyssä rikoksesta epäillyn/syytetyn asemassa?

2) Voiko jäsenvaltio kieltäytyä puitepäätöksen 2002/584/YOS 4 artiklan 3 kohdan nojalla panemasta annettua eurooppalaista pidätysmääräystä täytäntöön silloin, kun toisen jäsenvaltion oikeusviranomainen on päättänyt ettei eurooppalaisen pidätysmääräyksen perusteena olevasta rikoksesta nosteta syytettä tai että jo nostetusta syytteestä luovutaan, tilanteessa, jossa etsitty henkilö on tällaisessa menettelyssä [– –] ollut todistajan eikä rikoksesta epäillyn/syytetyn asemassa?

3) Merkitseekö päätös lopettaa tutkinta, jossa etsitty henkilö ei ole ollut rikoksesta epäillyn asemassa vaan jossa häntä on kuultu todistajana, muiden jäsenvaltioiden kannalta puitepäätöksen 3 artiklan 2 kohdan mukaista perustetta olla noudattamatta annettua eurooppalaista pidätysmääräystä?

4) Mikä on puitepäätöksen 3 artiklan 2 kohdassa määrätyn luovuttamista koskevan ehdottoman kieltäytymisperusteen ”jos täytäntöönpanosta vastaavan oikeusviranomaisen käytettävissä olevien tietojen mukaan jossain jäsenvaltiossa on annettu samasta teosta etsittyä henkilöä koskeva lopullinen tuomio” suhde puitepäätöksen 4 artiklan 3 kohdan mukaiseen luovuttamista koskevaan harkinnanvaraiseen kieltäytymisperusteeseen ”jos etsittyä henkilöä vastaan on jossain jäsenvaltiossa annettu samasta teosta lopullinen päätös, joka estää syytteen nostamisen myöhemmin”?

5) Onko puitepäätöksen 2002/584/YOS 1 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että täytäntöönpanosta vastaava jäsenvaltio on velvollinen tekemään päätöksen kunkin sille lähetetyn eurooppalaisen pidätysmääräyksen osalta, myös silloin, kun se on jo ratkaissut toisen oikeusviranomaisen antaman eurooppalaisen pidätysmääräyksen, joka on annettu saman etsityn henkilön osalta saman rikosoikeudenkäynnin osalta, ja kun uusi eurooppalainen pidätysmääräys on annettu sen takia, että olosuhteet eurooppalaisen pidätysmääräyksen antaneessa valtiossa ovat muuttuneet (päätös siirtää asia ratkaisukokoonpanon käsiteltäväksi – rikosoikeudenkäynnin alkaminen, korkeampi näyttökynnys kyseisestä teosta tuomitsemisen osalta, uusi toimivaltainen oikeusviranomainen/tuomioistuin)?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Conseil d’État (Ranska) on esittänyt 19.5.2017 – Fédération des fabricants de cigares ym. v. Premier ministre ja Ministre des Affaires sociales et de la Santé

(Asia C-288/17)

(2017/C 256/09)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Conseil d’État

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Fédération des fabricants de cigares, Coprova, E-Labo France, Smakq développement, Société nationale d’exploitation industrielle des tabacs et allumettes (SEITA) ja British American Tobacco France

Vastaajat: Premier ministre ja Ministre des Affaires sociales et de la Santé

Muut osapuolet: Société J. Cortès France, Scandinavian Tobacco Group France ja Villiger France

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko 3.4.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/40/EU ([1]) 13 artiklan 1 ja 3 kohdan säännöksiä tulkittava siten, että niissä kielletään käyttämästä vähittäismyyntipakkauksissa, myyntipäällyksissä ja tupakkatuotteissa tuotenimeä, jolla viitataan tiettyihin ominaisuuksiin, sen tunnettuudesta riippumatta?

2) Ovatko direktiivin 13 artiklan 1 ja 3 kohdan säännökset niille annettavan tulkinnan perusteella omaisuudensuojan, sananvapauden, elinkeinovapauden, suhteellisuusperiaatteen ja oikeusvarmuuden periaatteen mukaisia siltä osin kuin näitä säännöksiä sovelletaan nimiin ja tavaramerkkeihin?

3) Mikäli edelliseen kysymykseen vastataan myöntävästi, millä edellytyksillä jäsenvaltio voi omaisuudensuojaa, sanan- ja elinkeinovapautta ja suhteellisuusperiaatetta loukkaamatta käyttää direktiivin 24 artiklan 2 kohdassa sille annettua mahdollisuutta edellyttää valmistajilta ja maahantuojilta vähittäismyyntipakkausten ja myyntipäällysten neutraalisuutta ja yhdenmukaistamista?

([1]) Tupakkatuotteiden ja vastaavien tuotteiden valmistamista, esittämistapaa ja myyntiä koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä sekä direktiivin 2001/37/EY kumoamisesta 3.4.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/40/EU (EUVL 2014, L 127, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa, CAAD) (Portugali) on esittänyt 22.5.2017 – MEO – Serviços de Comunicações e Multimédia SA v. Autoridade Tributária e Aduaneira

(Asia C-295/17)

(2017/C 256/10)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa, CAAD)

Pääasian asianosaiset

Hakija: MEO – Serviços de Comunicações e Multimédia SA

Vastapuoli: Autoridade Tributária e Aduaneira

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko direktiivin 2006/112/EY ([1]) 2 artiklan 1 kohdan c alakohtaa, 64 artiklan 1 kohtaa, 66 artiklan a alakohtaa ja 73 artiklaa tulkittava siten, että (televisio-, internet-, matkapuhelin- ja lankapuhelinpalveluita tarjoavan) televiestintäoperaattorin on suoritettava arvonlisäveroa ja perittävä sitä asiakkailtaan silloin, kun sopimus päättyy asiakkaasta johtuvasta syystä ennen kuin sopimukselle määritetty vähimmäisvoimassaoloaika on täyttynyt ja kun operaattori saa ennalta määritetyn maksun, jonka suuruus vastaa asiakkaan maksamaa kuukausimaksua kerrottuna vähimmäisvoimassaoloajasta jäljellä olevien sopimuskuukausien määrällä, ja mainitun summan laskuttamisen ajankohtana – ja saatavan tosiasiallisen suorittamisen ajankohdasta riippumatta – palvelun tarjoaja on jo lopettanut palvelun toimittamisen, jos

   a) laskutettavan maksun sopimuksellisena tarkoituksena on kannustaa asiakasta olemaan päättämättä sopimusta ennen sen vähimmäisvoimassaoloajan umpeutumista sekä korvata operaattorille vähimmäisvoimassaoloajan toteutumatta jäämiseen liittyvää vahinkoa, joka aiheutuu etenkin niiden tulojen menettämisestä, joita se olisi saanut kyseisen sopimuskauden jatkuessa loppuun asti, alemmista hinnoista sopimisesta, laitteiden tai muun tarjonnan maksuttoman ja hinnaltaan alennetun käyttöoikeuden tarjoamisesta sekä markkinointi- ja asiakashankintakulujen maksamisesta,

   b) tällaisista hankituista määräaikaisista sopimuksista maksetaan sopimuksen hankkijalle suurempi palkkio kuin sopimuksista, joiden vähimmäisvoimassaoloaikaa ei ole määritetty, ja sopimusten hankkijoiden palkkio määräytyy molemmissa tapauksissa (määräaikaisissa ja muissa sopimuksissa) hankituissa sopimuksissa sovittujen kuukausimaksujen perusteella, ja

   c) laskutettavaa summaa voidaan kansallisten oikeussääntöjen perusteella pitää sopimussakkona?

2) Jos yksi tai useampi ensimmäisen ennakkoratkaisukysymyksen kohta jää toteutumatta, vaikuttaako se ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen annettavaan vastaukseen?

([1]) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL 2006. L 347, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Varhoven kasatsionen sad (Bulgaria) on esittänyt 22.5.2017 – Wiemer & Trachte GmbH (selvitystilassa) v. Zhan Oved Tadzher

(Asia C-296/17)

(2017/C 256/11)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Varhoven kasatsionen sad

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Wiemer & Trachte GmbH (selvitystilassa)

Vastapuoli: Zhan Oved Tadzher

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko maksukyvyttömyysmenettelyistä 29.5.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1346/2000 ([1]) 3 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että sen jäsenvaltion tuomioistuinten, jonka alueella maksukyvyttömyysmenettely on aloitettu, toimivalta sellaista vastaajaa, jonka kotipaikka on toisessa jäsenvaltiossa, vastaan nostetun maksukyvyttömyyteen perustuvan takaisinsaantikanteen osalta on yksinomainen, vai onko selvittäjällä asetuksen 18 artiklan 2 kohdassa säädetyssä tapauksessa oikeus nostaa takaisinsaantikanne sen jäsenvaltion tuomioistuimessa, jonka alueella on vastaajan kotipaikka, jos selvittäjän takaisinsaantikanne perustuu toisessa jäsenvaltiossa tehtyyn irtainta omaisuutta koskevaan oikeustoimeen?

2) Sovelletaanko asetuksen N:o 1346/2000 24 artiklan 2 kohdassa, luettuna yhdessä 1 kohdan kanssa, säädettyä vapautusta sellaiseen velalliselle olevan velvoitteen täyttämiseen jäsenvaltiossa, jonka on suorittanut kyseisessä jäsenvaltiossa rekisteröidyn velallisyhtiön toimipaikan toimitusjohtaja, jos velvoitteen täyttämisajankohtana toisessa jäsenvaltiossa oli jätetty hakemus velallisen omaisuutta koskevan maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamiseksi ja oli määrätty väliaikainen selvittäjä muttei tehty vielä päätöstä maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamisesta?

3) Voidaanko velalliselle olevaa velvoitetta koskevaa asetuksen N:o 1346/2000 24 artiklan 1 kohtaa soveltaa rahamäärän maksamiseen velalliselle, jos velallisen alun perin tekemä kyseisen määrän siirtäminen velvoitteen täyttäneelle osapuolelle on maksukyvyttömyystuomioistuimen kansallisen oikeuden nojalla pätemätön ja pätemättömyys on seurausta maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamisesta?

4) Voidaanko asetuksen N:o 1346/2000 24 artiklan 2 kohdan mukaista oletusta siitä, että velvoitteen täyttänyt osapuoli ei tiennyt menettelyn alkamisesta, soveltaa, jos asetuksen 21 artiklan 2 kohdan toisessa virkkeessä mainitut viranomaiset eivät ole ryhtyneet tarvittaviin toimenpiteisiin varmistaakseen niiden maksukyvyttömyystuomioistuimen päätösten, joissa määrättiin väliaikaisesta selvittäjästä ja siitä, että yhtiön oikeustoimet ovat päteviä vain, jos väliaikainen selvittäjä antaa suostumuksen niihin, kuuluttamisen sen jäsenvaltion rekisterissä, jonka alueella velallisella on toimipaikka, jos jäsenvaltio, jossa on toimipaikan kotipaikka, säätää näiden päätösten pakollisesta kuuluttamisesta, vaikka se tunnustaa ne asetuksen 25 artiklan, luettuna yhdessä 16 artiklan kanssa, mukaisesti?

([1]) Maksukyvyttömyysmenettelyistä 29.5.2000 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1346/2000 (EYVL 2000, L 160, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Conseil d'État (Ranska) on esittänyt 23.5.2017 – France Télévisions SA v. Playmédia ja Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA)

(Asia C-298/17)

(2017/C 256/12)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Conseil d'État

Pääasian asianosaiset

Kantaja: France Télévisions SA

Vastaajat: Playmédia ja Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA)

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko yritystä, joka tarjoaa televisio-ohjelmien katselumahdollisuutta suoratoistona ja suorana lähetyksenä internetissä, pidettävä pelkästään tällä perusteella yrityksenä, joka tarjoaa 7.3.2002 annetun direktiivin 2002/22/EY ([1]) 31 artiklan 1 kohdan mukaisia radio- ja televisiolähetysten yleisölle lähettämiseen tarkoitettuja sähköisiä viestintäverkkoja?

2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, voiko jäsenvaltio direktiiviä tai muita unionin oikeussääntöjä rikkomatta säätää, että radio- ja televisiopalvelujen välittämistä koskeva siirtovelvollisuus koskee sekä sähköisten viestintäverkkojen operaattoreina toimivia yrityksiä että yrityksiä, jotka olematta tällaisia operaattoreita tarjoavat televisio-ohjelmien katselumahdollisuutta suoratoistona ja suorana lähetyksenä internetissä?

3) Jos toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, voivatko jäsenvaltiot olla asettamatta palvelujen jakelijoille, jotka eivät tarjoa sähköisiä viestintäverkkoja, kaikkia siirtovelvollisuudelle 7.3.2002 annetun direktiivin 2002/22/EY 31 artiklan 1 kohdassa asetettuja edellytyksiä, vaikka verkko-operaattorien on direktiivin mukaan täytettävä nämä edellytykset?

4) Voiko jäsenvaltio, joka on asettanut tietyille radio- tai televisiopalveluja tarjoaville yrityksille siirtovelvollisuuksia tietyissä verkoissa, direktiiviä rikkomatta säätää, että kyseisillä yrityksillä on velvollisuus suostua palvelujensa lähettämiseen kyseisissä verkoissa, mukaan lukien internetsivustolla, jos ne itsekin lähettävät ohjelmiaan internetissä?

5) Onko direktiivin 2002/22/EY 31 artiklan 1 kohdassa säädettyä edellytystä, jonka mukaan merkittävän määrän kyseisten verkkojen loppukäyttäjiä on käytettävä niitä pääasiallisena keinonaan vastaanottaa radio- ja televisiolähetyksiä, arvioitava silloin, kun kyse on ohjelmien lähettämisestä internetissä, kaikkien internetissä suoratoistona ja suorana lähetyksenä lähetettäviä televisio-ohjelmia katselevien käyttäjien vai pelkästään siirtovelvollisuuden alaisen sivuston käyttäjien kannalta?

([1]) Yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla 7.3.2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) (EYVL 2002, L 108, s. 51).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Varhoven administrativen sad (Bulgaria) on esittänyt 29.5.2017 – Geocycle Bulgaria EOOD v. Direktor na direktsia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" – Veliko Tarnovo, pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Asia C-314/17)

(2017/C 256/13)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Varhoven administrativen sad

Pääasian asianosaiset

Kassaatiomenettelyn valittaja: Geocycle Bulgaria EOOD

Kassaatiomenettelyn vastapuoli: Direktor na direktsia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" – Veliko Tarnovo, pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Ennakkoratkaisukysymys

Onko verotuksen neutraalisuutta ja yhteisen arvonlisäverojärjestelmän tehokkuutta koskevia periaatteita loukattu yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY ([1]) säännösten perusteella, jos pääasian kaltaisessa tilanteessa samasta luovutuksesta peritään arvonlisäveroa kahdesti, kerran yleisten sääntöjen mukaisesti, kun tavaroiden luovuttaja sisällyttää veron myyntilaskuun, ja toisen kerran, kun arvonlisävero peritään ostajalta verotarkastuspäätöksen perusteella käännettyä verovelvollisuutta koskevassa menettelyssä, jolloin evätään käytännössä vähennysoikeus, eikä kansallisessa lainsäädännössä ole säädetty mahdollisuudesta oikaista tavaroiden luovuttajan laskuun sisällytettyä arvonlisäveroa verotarkastuksen jälkeen?

([1]) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL 2006, L 347, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgaria) on esittänyt 31.5.2017 – Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajana on Ivan Gavanozov

(Asia C-324/17)

(2017/C 256/14)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Spetsializiran nakazatelen sad

Rikosoikeudenkäynnin asianosainen pääasiassa

Ivan Gavanozov

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Sopivatko rikosasioita koskevasta eurooppalaisesta tutkintamääräyksestä annetun direktiivin 2014/41/EU ([1]) 14 artiklan kanssa yhteen kansallinen oikeus ja kansallinen oikeuskäytäntö, joiden mukaan etsinnän suorittamista asunnossa ja liiketiloissa sekä tiettyjen esineiden takavarikointia tai todistajan kuulemisen sallimista koskevan eurooppalaisen tutkintamääräyksen antamisen aineellisia perusteita ei voida riitauttaa välittömästi tuomioistuinratkaisuun kohdistuvalla oikeussuojakeinolla eikä erillisellä vahingonkorvauskanteella?

2) Annetaanko direktiivin 14 artiklan 2 kohdassa asianomaiselle osapuolelle välittömästi oikeus valittaa eurooppalaista tutkintamääräystä koskevasta tuomioistuinratkaisusta, vaikka kansallisessa oikeudessa ei säädetä tällaisesta prosessioikeudellisesta mahdollisuudesta?

3) Onko henkilö, jota vastaan syyte nostettiin, direktiivin 14 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu asianomainen osapuoli, kun otetaan huomioon direktiivin 14 artiklan 2 kohta luettuna yhdessä 6 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 1 artiklan 4 kohdan kanssa, jos todisteidenhankkimistoimenpide kohdistuu kolmanteen osapuoleen?

4) Onko henkilö, joka asuu tiloissa ja käyttää tiloja, joissa etsintä ja takavarikointi on määrä tehdä, tai henkilö, jota on määrä kuulla todistajana, direktiivin 14 artiklan 4 kohdassa – luettuna yhdessä 2 kohdan kanssa – tarkoitettu asianomainen osapuoli?

([1]) EUVL 2014, L 130, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Riigikohus (Viro) on esittänyt 2.6.2017 – AS Starman v. Tarbijakaitseamet

(Asia C-332/17)

(2017/C 256/15)

Oikeudenkäyntikieli: viro

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Riigikohus

Pääasian asianosaiset

Valittaja: AS Starman

Vastapuoli: Tarbijakaitseamet

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko 25.10.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/83/EU ([1]) 21 artiklaa tulkittava siten, että elinkeinonharjoittaja voi asettaa saataville puhelinnumeron, johon soittamisesta veloitetaan tavanomaista hintaa korkeampi hinta, siinä tapauksessa, että elinkeinonharjoittaja tarjoaa hinnaltaan kalliimman puhelinnumeron ohella kuluttajille ymmärrettävällä ja helposti löydettävissä olevalla tavalla myös lankapuhelinnumeron, johon soittamisesta veloitetaan tavanomainen hinta, yhteyden ottamiseksi tehtyyn sopimukseen liittyvissä asioissa?

2) Mikäli ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, kielletäänkö direktiivin 2011/83/EU 21 artiklassa tilanne, jossa kuluttaja, joka omasta vapaasta tahdostaan ja siitä huolimatta, että elinkeinonharjoittajalla on ymmärrettävällä ja helposti löydettävissä olevalla tavalla ilmoitettu puhelinnumero, johon soittamisesta veloitetaan tavanomainen hinta, ottaa tehtyyn sopimukseen liittyvissä asioissa yhteyden hinnaltaan kalliimpaan puhelinnumeroon, on velvoitettu maksamaan kalliimpi hinta yhteydenotosta elinkeinonharjoittajaan?

3) Mikäli ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, velvoitetaanko direktiivin 2011/83/EU 21 artiklan säännöksessä elinkeinonharjoittaja ilmoittamaan kaikkialla lyhytnumeron lisäksi myös lankapuhelinnumero, johon soittamisesta veloitetaan tavanomainen hinta, sekä tiedot hintaeroista?

([1]) Kuluttajan oikeuksista, neuvoston direktiivin 93/13/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/44/EY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 85/577/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/7/EY kumoamisesta 25.10.2011 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/83/EU (EUVL 2011, L 304, s. 64).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Judicial da Comarca de Braga (Portugali) on esittänyt 1.6.2017 – Caixa Económica Montepio Geral v. Carlos Samuel Pimenta Marinho, Maria de Lurdes Coelho Pimenta Marinho, Daniel Pimenta Marinho ja Vera da Conceição Pimenta Marinho

(Asia C-333/17)

(2017/C 256/16)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Judicial da Comarca de Braga

Pääasian asianosaiset

Ulosmittausvelkoja: Caixa Económica Montepio Geral

Ulosmittausvelalliset: Carlos Samuel Pimenta Marinho, Maria de Lurdes Coelho Pimenta Marinho, Daniel Pimenta Marinho ja Vera da Conceição Pimenta Marinho

Ennakkoratkaisukysymys

Onko unionin oikeus ja erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjan 38 artiklaan sisältyvä oikeus kuluttajansuojaan sekä perusoikeuskirjan 21 artiklassa tarkoitettu kansalaisten ja yritysten välinen syrjimättömyys ristiriidassa kansalliseen oikeussääntöön (29.4.1943 annetun asetuksen nro 32765 ainoa pykälä) nähden, jolla säädetään poikkeuksesta siviililain (Código Civil) 1143 §:ään, ja sen seurauksena pankkialaa kohdellaan poikkeuksen perusteella lainasopimusten muotovaatimusten suhteen eri tavalla kuin muita yrityksiä ja kansalaisia määrittämällä pankkien tekemille lainasopimuksille vähemmän muodollinen muoto?

Valitus, jonka Viron tasavalta on tehnyt 5.6.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen laajennettu jaosto) asiassa T-117/15, Viron tasavalta v. Euroopan komissio, 24.3.2017 antamasta tuomiosta

(Asia C-334/17 P)

(2017/C 256/17)

Oikeudenkäyntikieli: viro

Asianosaiset

Valittaja: Viron tasavalta (edustaja: N. Grünberg)

Muut osapuolet: Euroopan komissio, Latvian tasavalta

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin tuomioistuinta

— kumoamaan Euroopan unionin yleisen tuomioistuimen 24.3.2017 asiassa T-117/15 antaman tuomion siltä osin kuin siinä jätetään tutkimatta Viron tasavallan 4.3.2015 nostama kanne;

— palauttamaan asian unionin yleiseen tuomioistuimeen, jotta tämä ratkaisee Viron 4.3.2015 nostaman kanteen

— velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Kantaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin rikkoi unionin oikeutta, kun se katsoi, ettei tuomioita Pimix ([1]), Tšekin tasavalta v. komissio ([2]) ja Latvian tasavalta v. komissio ([3]) voida pitää oikeuskäytännössä tarkoitettuna olennaisena uutena näyttönä ja että näin ollen kumoamiskannetta, jonka Viron tasavalta nosti 4.3.2015 Euroopan komission 22.12.2014 antamasta päätöksestä (Ares [2014]4324235), ei voitu ottaa tutkittavaksi.

2. Toiseksi kantaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin teki virheen, kun se totesi 24.3.2017 antamassaan tuomiossa, että asetus N:o 60/2004 ([4]) oli julkaistu viron kielellä Euroopan unionin virallisessa lehdessä 4.7.2004 vaikka tosiasiassa tämä julkaiseminen oli tapahtunut 4.7.2005. Kantajan mukaan unionin yleinen tuomioistuin tukeutui siten virheellisiin tosiseikkoihin, joiden perusteella se päätyi toteamukseen, joka koski mahdollisuutta vaatia taloudellisia toimijoita suorittamaan sokerin ylijäämävarastojen poistamatta jättämiseen perustuvan maksun yksinomaan kansallisen oikeuden perusteella.

3. Kolmanneksi kantaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin laiminlöi perusteluvelvollisuutensa. Kantajan mukaan kyseisen tuomioistuin erityisesti ei käsitellyt velvollisuutta ilmoittaa 1.5.2014 olemassa olevat sokerin ylijäämävarastot. Tämän vuoksi unionin yleisen tuomioistuimen toteamus, jonka mukaan se, ettei asetusta N:o 60/2004 ollut julkaistu viron kielellä oikea-aikaisesti Euroopan unionin virallisessa lehdessä, ei estänyt Viron tasavaltaa tukeutumasta kansalliseen lainsäädäntöön saadakseen talouden toimijoilta sokerin ylijäämävarastojen poistamatta jättämiseen perustuvan maksun, ei ole ymmärrettävissä.

([1]) Tuomio 12.7.2012, Pimix, C-146/11, EU:C:2012:450.
([2]) Tuomio 29.3.2012, Tšekin tasavalta v. komissio, T-248/07, EU:T:2012:170.
([3]) Tuomio 29.3.2012, Latvian tasavalta v. komissio, T-262/07; EU:T:2012:171.
([4]) Sokerialalla sovellettavista siirtymätoimenpiteistä Tšekin, Viron, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Unkarin, Maltan, Puolan, Slovenian ja Slovakian unioniin liittymisen vuoksi 14.1.2004 annettu komission asetus (EY) N:o 60/2004 (EUVL 2004, L 9, s. 8).

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 27.6.2017 – Deutsche Post v. EUIPO – Media Logistik (PostModern)

(Asia T-13/15) ([1])

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin PostModern rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aikaisempi kansallinen sanamerkki POST ja aikaisempi EU-sanamerkki Deutsche Post — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaaran puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta — Ensimmäisen kerran unionin yleisessä tuomioistuimessa esitetyt todisteet)

(2017/C 256/18)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Deutsche Post AG (Bonn, Saksa) (edustajat: aluksi asianajajat K. Hamacher ja C. Giersdorf, sitten K. Hamacher, ja lopuksi asianajajat K. Hamacher ja G. Müllejans)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (asiamies: S. Hanne)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Media Logistik GmbH (Dresden, Saksa) (edustaja: asianajaja S. Risthaus)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 3.11.2014 tekemästä päätöksestä (asia R 2063/2013-1), joka koskee Deutsche Postin ja Media Logistikin välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

1) *Kanne hylätään.*

2) *Deutsche Post AG velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

([1]) EUVL C 107, 30.3.2015.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 20.6.2017 – Industrie Aeronautiche Reggiane v. EUIPO – Audi (NSU)

(Asia T-541/15) ([1])

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin NSU rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aikaisempi kansallinen sanamerkki NSU — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta — Aikaisemman tavaramerkin tosiasiallinen käyttö — Asetuksen N:o 207/2009 42 artiklan 2 ja 3 kohta)

(2017/C 256/19)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Industrie Aeronautiche Reggiane Srl (Reggio Emilia, Italia) (edustaja: asianajaja M. Gurrado)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (asiamies: H. Kunz)

Muu osapuoli EUIPO: n valituslautakunnassa: Audi AG (Ingolstadt, Saksa)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n toisen valituslautakunnan 6.7.2015 tekemästä päätöksestä (asia R 2132/2014-2), joka koskee Audin ja Industrie Aeronautiche Reggianen välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

1) *Kanne hylätään.*

2) *Industrie Aeronautiche Reggiane Srl velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

([1]) EUVL C 381, 16.11.2015.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 27.6.2017 – Flamagas v. EUIPO – MatMind (CLIPPER)

(Asia T-580/15) ([1])

(EU-tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — Kolmiulotteinen EU-tavaramerkki — Sellaisen sytyttimen muoto, jonka sivulla on siiveke ja joka sisältää sanaosan CLIPPER — Teknisen tuloksen saavuttamiseksi välttämätön muoto — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohta ja e alakohdan ii alakohta — Tavaramerkin kuvauksen puuttuminen rekisteröintihakemuksesta)

(2017/C 256/20)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Flamagas SA (Barcelona, Espanja) (edustajat: asianajajat I. Valdelomar Serrano, G. Hinarejos Mulliez ja D. Gabarre Armengol)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (asiamies: D. Hanf)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: MatMind Srl (Rooma, Italia) (edustajat: asianajajat G. Cipriani ja M. Cavattoni)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 30.7.2015 tekemästä päätöksestä (asia R 924/2013-1), joka koskee MatMindin ja Flamagasin välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

1) *Kanne hylätään.*

2) *Flamagas SA velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

([1]) EUVL C 38, 1.2.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 21.6.2017 – Tillotts Pharma v. EUIPO – Ferring (OCTASA)

(Asia T-632/15) ([1])

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin OCTASA rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aikaisemmat saksalaiset ja Benelux-tavaramerkeiksi rekisteröidyt sanamerkit PENTASA — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2017/C 256/21)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Tillotts Pharma AG (Rheinfelden, Sveitsi) (edustaja: asianajaja M. Douglas)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (asiamies: D. Gája)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Ferring BV (Hoofddorp, Alankomaat) (edustajat: asianajaja D. Slopek ja I. Fowler, solicitor)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 7.9.2015 tekemästä päätöksestä (asia R 2386/2014-4), joka koskee Ferringin ja Tillotts Pharman välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

1) *Kanne hylätään.*

2) *Tillotts Pharma AG velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

([1]) EUVL C 27, 25.1.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 21.6.2017 – City Train v. EUIPO (CityTrain)

(Asia T-699/15) ([1])

(EU-tavaramerkki — Hakemus kuviomerkin CityTrain rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Kanteen nostamisen määräaika — Ennalta-arvaamattomat seikat — Ehdottomat hylkäysperusteet — Kuvailevuus — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta ja 2 kohta)

(2017/C 256/22)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: City Train GmbH (Regensburg, Saksa) (edustaja: asianajaja C. Adori)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (asiamies: H. Kunz)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 9.9.2015 tekemästä päätöksestä (asia R 843/2015-4), joka koskee hakemusta kuviomerkin CityTrain rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi.

Tuomiolauselma

1) *Kanne hylätään.*

2) *City Train GmbH velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(1) EUVL C 111, 29.3.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 21.6.2017 – M/S. Indeutsch Internationalv. EUIPO – Crafts Americana Group (kahden samansuuntaisen viivan välissä olevat sukkulat)

(Asia T-20/16) (1)

(EU-tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki, joka esittää kahden samansuuntaisen viivan välissä olevia sukkuloita — Erottamiskyky — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohta — Tavaramerkin tutkiminen sellaisena kuin se on rekisteröity)

(2017/C 256/23)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: M/S. Indeutsch International (Noida, Intia) (edustajat: aluksi D. Stone, D. Meale ja A. Dykes, solicitors, sekä S. Malynicz, QC, sitten D. Stone ja S. Malynicz ja lopuksi D. Stone, S. Malynicz ja M. Siddiqui, solicitor)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: D. Gája)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Crafts Americana Group, Inc. (Vancouver, Washington, Yhdysvallat) (edustajat: J. Fish ja V. Leitch, solicitors, ja A. Bryson, barrister)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 5.11.2015 tekemästä päätöksestä (asia R 1814/2014-1), joka koskee mitättömyysmenettelyä Crafts Americana Groupin ja M/S. Indeutsch Internationalin välillä

Tuomiolauselma

1) *Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) ensimmäisen valituslautakunnan 5.11.2015 tekemä päätös (asia R 1814/2014-1) kumotaan.*

2) *EUIPO velvoitetaan korvaamaan M/S. Indeutsch Internationalin oikeudenkäyntikulut.*

3) *Crafts Americana Group, Inc. vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

(1) EUVL C 106, 21.3.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 27.6.2017 – Clarke ym. v. EUIPO

(Asia T-89/16 P) (1)

(Muutoksenhaku — Henkilöstö — Väliaikaiset toimihenkilöt — Määräaikainen työsopimus, joka sisältää irtisanomislausekkeen, jonka perusteella sopimus päättyy, jos toimihenkilöä ei kirjata seuraavan avoimen kilpailun varallaololuetteloon — Irtisanomislausekkeen täytäntöönpano — Määräaikaisen työsopimuksen luokitteleminen uudelleen toistaiseksi voimassa olevaksi työsopimukseksi — Huolenpitovelvollisuus — Perusteltu luottamus)

(2017/C 256/24)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittajat: Nicole Clarke (Alicante, Espanja), Sigrid Dickmanns (Gran Alacant, Espanja) ja Elisavet Papathanasiou (Alicante) (edustaja: asianajaja H. Tettenborn)

Muu osapuoli: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (asiamies: A. Lukošiūtė, avustajanaan asianajaja B. Wägenbaur)

Oikeudenkäynnin kohde

Euroopan unionin virkamiestuomioistuimen (kolmas jaosto) 15.12.2015 antamasta tuomiosta Clarke ym. v. SMHV (F-101/14–F-103/14, EU:F:2015:151) tehty valitus, jossa vaaditaan kyseisen tuomion kumoamista

Tuomiolauselma

1) *Valitus hylätään.*

2) *Nicole Clarke, Sigrid Dickmanns ja Elisavet Papathanasiou vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja heidät velvoitetaan korvaamaan Euroopan unionin teollisoikeuksien virastolle (EUIPO) tässä oikeusasteessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.*

([1]) EUVL C 145, 25.4.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 27.6.2017 – NC v. komissio

(Asia T-151/16) ([1])

(Avustukset — OLAFin suorittama tutkinta — Sääntöjenvastaisuuksien toteaminen — Komission päätös, joka koskee hallinnollista seuraamusta — Hankintamenettelyjen ja Euroopan unionin yleisestä talousarviosta rahoitettujen avustusten ulkopuolelle sulkeminen 18 kuukauden ajaksi — Merkitseminen varhaishavainta- ja poissulkemisjärjestelmää koskevaan tietokantaan — Varainhoitoasetuksen eri versioiden ajallinen soveltaminen — Olennaiset menettelymääräykset — Lievemmän lain taannehtiva soveltaminen)

(2017/C 256/25)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: NC (edustajat: aluksi J. Killick ja G. Forwood, barristers, asianajajat C. Van Haute ja A. Bernard, sitten J. Killick, G. Forwood, C. Van Haute ja J. Jeram, solicitor)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi F. Dintilhac ja M. Clausen, sitten F. Dintilhac ja R. Lyal)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus, jolla vaaditaan kumottavaksi 28.1.2016 annettu komission päätös, joka koskee hallinnollista seuraamusta, jolla kantaja on suljettu pois hankintamenettelyistä ja Euroopan unionin talousarviosta rahoitettujen avustusten myöntämismenettelyistä 18 kuukauden ajaksi ja jonka perusteella se on näin ollen merkitty unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta 25.10.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 (EUVL 2012, L 298, s. 1) 108 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun varhaishavainta- ja poissulkemisjärjestelmää koskevaan tietokantaan

Tuomiolauselma

1) *Hallinnollisesta seuraamuksesta, jolla NC on suljettu pois hankintamenettelyistä ja Euroopan unionin talousarviosta rahoitettujen avustusten myöntämismenettelyistä 18 kuukauden ajaksi ja jonka perusteella se on näin ollen merkitty unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta 25.10.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 108 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun varhaishavainta- ja poissulkemisjärjestelmää koskevaan tietokantaan, 28.1.2016 annettu komission päätös kumotaan.*

2) *Euroopan komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(1) EUVL C 279, 1.8.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 21.6.2017 – GP Joule v. EUIPO – Green Power Technologies (GPTech)

(Asia T-235/16) (1)

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin GPTech rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aikaisemmat EU-sanamerkit GP JOULE — Valituslautakunnalle ei ole esitetty todisteita siitä, että väitteentekijällä on oikeus väitteen tekemiseen — Todisteiden esittäminen ensimmäisen kerran valituslautakunnassa — Todisteiden huomioimatta jättäminen — Valituslautakunnan harkintavalta — Olosuhteet, jotka estävät uusien tai täydentävien todisteiden huomioon ottamisen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 76 artiklan 2 kohta — Asetuksen (EY) N:o 2868/95 17 säännön 4 kohta, 19 säännön 2 kohta, 20 säännön 1 kohta ja 50 säännön 1 kohta)

(2017/C 256/26)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: GP Joule PV GmbH & Co. KG (Reußenköge, Saksa) (edustaja: asianajaja F. Döring)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: E. Zaera Cuadrado)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa: Green Power Technologies SL (Bollullos de la Mitación, Espanja)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n toisen valituslautakunnan 9.2.2016 tekemästä päätöksestä (asia R 848/2015-2), joka koskee osapuolten GP Joule PV ja Green Power Technologies välistä väitemenettelyä

Tuomiolauselma

1) *Kanne hylätään.*

2) *GP Joule PV GmbH & Co. KG velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(1) EUVL C 279, 1.8.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 22.6.2017 – Biogena Naturprodukte v. EUIPO (ZUM wohl)

(Asia T-236/16) (1)

(EU-tavaramerkki — Hakemus kuviomerkin ZUM wohl rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Kuvailevuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan c alakohta — Kannekirjelmässä toistettu viittaus valituslautakunnassa esitettyyn kirjelmään — Suullista käsittelyä koskevaan pyyntöön liitetyt todisteet)

(2017/C 256/27)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Biogena Naturprodukte GmbH & Co. KG (Salzburg, Itävalta) (edustajat: asianajajat I. Schiffer ja G. Hermann)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: S. Hanne)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 23.2.2016 tekemästä päätöksestä (asia R 1982/2015-1), joka koskee hakemusta kuviomerkin ZUM wohl rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi

Tuomiolauselma

1) *Kanne hylätään.*

2) *Biogena Naturprodukte GmbH & Co. KG velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

([1]) EUVL C 243, 4.7.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 21.6.2017 – Kneidinger v. EUIPO – Topseat International (WC-istuimen kansi)

(Asia T-286/16) ([1])

(Yhteisömalli — Mitättömyysmenettely — Rekisteröity yhteisömalli, joka esittää WC-istuimen kantta — Aiempi yhteisömalli — Mitättömyysperuste — Yksilöllinen luonne — Asetuksen (EY) N:o 6/2002 6 artikla)

(2017/C 256/28)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Ernst Kneidinger (Wilhering, Itävalta) (edustaja: asianajaja M. Grötschl)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (asiamies: S. Hanne)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Topseat International (Plano, Texas, Yhdysvallat) (edustajat: asianajajat C. Eckhartt, A. von Mühlendahl ja P. Böhner)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n kolmannen valituslautakunnan 5.4.2016 tekemästä päätöksestä (asia R 1030/2015-3), joka koskee Topseat Internationalin ja Ernst Kneidingerin välistä mitättömyysmenettelyä.

Tuomiolauselma

1) *Kanne hylätään.*

2) *Ernst Kneidinger velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

([1]) EUVL C 260, 18.7.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 27.6.2017 – Aldi Einkauf v. EUIPO – Fratelli Polli (ANTICO CASALE)

(Asia T-327/16) ([1])

(EU-tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — EU-sanamerkki ANTICO CASALE — Ehdottomat hylkäysperusteet — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 52 artiklan 1 kohdan a alakohta — Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b, c ja g alakohta ja 52 artiklan 1 kohdan a alakohta)

(2017/C 256/29)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG (Essen, Saksa) (edustajat: asianajajat N. Lützenrath, U. Rademacher, C. Fürsen ja N. Bertram)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (asiamies: M. Rajh)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Fratelli Polli, SpA (Milano, Italia) (edustajat: asianajajat C. Bacchini, M. Mazzitelli ja E. Rondinelli)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n toisen valituslautakunnan 13.4.2016 tekemästä päätöksestä (asia R 1337/2015-2), joka koskee Aldi Einkaufin ja Fratelli Pollin välistä mitättömyysmenettelyä.

Tuomiolauselma

1) *Kanne hylätään.*

2) *Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

([1]) EUVL C 287, 8.8.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 27.6.2017 – Jiménez Gasalla v. EUIPO (B2B SOLUTIONS)

(Asia T-685/16) ([1])

(EU-tavaramerkki — Hakemus sanamerkin B2B SOLUTIONS rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Ehdottomat hylkäysperusteet — Kuvailevuus — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta — Käytön perusteella syntynyt erottamiskyky — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 3 kohta)

(2017/C 256/30)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Carlos Javier Jiménez Gasalla (Madrid, Espanja) (edustaja: asianajaja E. Estella Garbayo)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (asiamies: J. Crespo Carrillo)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 22.7.2016 tekemästä päätöksestä (asia R 244/2016-4), joka koskee hakemusta sanamerkin B2B SOLUTIONS rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi.

Tuomiolauselma

1) *Kanne hylätään.*

2) *Carlos Javier Jiménez Gasalla velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

([1]) EUVL C 410, 7.11.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 21.6.2017 – Rare Hospitality International v. EUIPO (LONGHORN STEAKHOUSE)

(Asia T-856/16) ([1])

(EU-tavaramerkki — Hakemus sanamerkin LONGHORN STEAKHOUSE rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Kuvailevuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta — Yhdenvertainen kohtelu ja hyvän hallinnon periaate)

(2017/C 256/31)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Rare Hospitality International, Inc. (Orlando, Florida, Yhdysvallat) (edustaja: asianajaja I. Lázaro Betancor)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (asiamies: S. Bonne)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 12.9.2016 tekemästä päätöksestä (asia R 2149/2015-5), joka koskee hakemusta sanamerkin LONGHORN STEAKHOUSE rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi.

Tuomiolauselma

1) *Kanne hylätään.*

2) *Rare Hospitality International, Inc. velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

([1]) EUVL C 22, 23.1.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 31.5.2017 – MS v. komissio

(Asia T-17/16) ([1])

(Vahingonkorvauskanne — Komission päätös peruuttaa ”kirje liittymisestä Team Europeen” — Sopimusperusteinen vastuu — Välityslausekkeen puuttuminen — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)

(2017/C 256/32)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: MS (edustajat: aluksi asianajajat L. Levi ja M. Vandenbussche, sitten L. Levi)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: I. Martínez del Peral, C. Ehrbar ja A. C. Simon)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 268 artiklaan perustuva vaatimus, jolla vaaditaan, että komissio velvoitettaisiin maksamaan korvausta vahingosta, jota on aiheutunut sen 10.4.2013 tekemästä päätöksestä, jolla on päätetty lopettaa kantajan yhteistyö Team Europe -puhujaverkoston kanssa.

Määräysosa

1) *Kanne hylätään.*

2) *MS velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

([1]) EUVL C 326, 5.9.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 1.6.2017 – Camerin v. parlamentti

(Asia T-647/16) ([1])

(Henkilöstö — Virkamiehet — Tilapäinen siirto muihin tehtäviin yksikön edun mukaisesti — Eläkeikä — Hakemus tilapäisen siirron jatkamiseksi — Hakemuksen hylkääminen — Toimi, joka ei voi olla kanteen kohteena — Valmisteleva toimi — Tutkimatta jättäminen)

(2017/C 256/33)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Laure Camerin (Etterbeek, Belgia) (edustaja: asianajaja M. Casado García-Hirschfeld)

Vastaaja: Euroopan parlamentti (asiamiehet: S. Alves ja M. Ecker)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 270 artiklaan perustuva kanne, jolla vaaditaan kumottavaksi Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmän pääsihteerin 1.12.2015 tekemä päätös hylätä kantajan hakemus tilapäisen siirron jatkamiseksi päivämäärän 31.12.2015 jälkeen sekä ryhmän puheenjohtajan 15.6.2016 tekemä päätös hylätä kantajan valitus.

Määräysosa

1) *Kanne jätetään tutkimatta.*

2) *Laure Camerin velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

([1]) EUVL C 410, 7.11.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 8.6.2017 – Elevolution – Engenharia v. komissio

(Asia T-691/16) ([1])

(Euroopan kehitysrahasto (EKR) — Kehittämisohjelma Mauritaniassa — Mauritanian kanssa tehty urakkasopimus kyseisen ohjelman täytäntöönpanon yhteydessä — Riidanalaisten veloitusilmoitusten peruuttaminen — Lausunnon antamisen raukeaminen)

(2017/C 256/34)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Asianosaiset

Kantaja: Elevolution – Engenharia SA (Amadora, Portugali) (edustajat: asianajajat A. Pinto Cardoso ja L. Fuzeta da Ponte)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: A. Aresu ja M. França)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva kanne, jossa vaaditaan kumottavaksi komission ”päätökset”, joiden väitetään sisältyvän kirjeeseen ja kolmeen veloitusilmoitukseen, jotka on päivätty 26.7.2016 ja jotka koskevat sellaisten eri summien takaisin maksamista, jotka liittyvät kantajan ja Mauritanian islamilaisen tasavallan väliseen urakkasopimukseen.

Määräysosa

1) *Lausunnon antaminen tästä kanteesta raukeaa.*

2) *Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Elevolution – Engenharia SA:n oikeudenkäyntikulut.*

([1]) EUVL C 441, 28.11.2016.

Kanne 15.5.2017 – Danpower Baltic v. komissio

(Asia T-295/17)

(2017/C 256/35)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Danpower Baltic UAB (Kaunas, Liettua) (edustajat: asianajajat D. Fouquet, J. Nysten ja J. Voß)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan 19.9.2016 tehdyn komission valtiontukipäätöksen asiassa SA.41539 (2016/N) – Liettua, Vilnassa sijaitsevalle tehokkaan yhteistuotannon voimalaitokselle myönnettävä investointituki, UAB Vilniaus kogeneracinė jėgainė Viniaus Kogeneracinee Jeqaine – C(2016) 5943 lopullinen,

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seitsemään kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste: Komission päätöksessä on tehty ilmeinen arviointivirhe, koska se perustuu riittämättömiin, epätäydellisiin, merkityksettömiin ja epäjohdonmukaisiin todisteisiin.

   — Kantaja väittää, että komission päätös perustuu riittämättömiin, epätäydellisiin, merkityksettömiin ja epäjohdonmukaisiin todisteisiin. Tämä koskee erityisesti sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksiin (CHPs) ja muihin lämpölaitoksiin tehtävien yksityisten sijoitusten saatavuutta, sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksen vaikutusta ympäristöön, olemassa olevaa jätteiden polttokapasiteettia Liettuassa, lämmitysmarkkinoiden vallitsevaa tilannetta (status quo) Vilnassa ja Lietuvos Energijan epäonnistumista toteuttaa luotettava tarjouskilpailu yksityissektorin kumppanin valitsemiseksi. Vastaaja ei ole ottanut huomioon näitä tietoja.

2) Toinen kanneperuste: Komission päätöksessä on rikottu SEUT 107 artiklaa sillä, että siinä ei ole otettu huomioon, että laajamittaisten tukien kohdalla ilmoittaminen ja arviointi on suoritettava erikseen ja siinä oletetaan, että tuki edistää omalta osaltaan yhteisen edun mukaista tavoitetta.

   — Komission päätöksessä on rikottu SEUT 107 artiklaa sillä, että siinä ei ole otettu huomioon, että laajamittaisten tukien kohdalla ilmoittaminen ja arviointi on suoritettava erikseen ja siinä oletetaan, että tuki edistää omalta osaltaan yhteisen edun mukaista tavoitetta. Komission päätöksessä ei ole suoritettu – kuten valtiontuesta ympäristönsuojelulle ja energia-alalle vuosina 2014–2020 annettujen suuntaviivojen 33 kohdan mukaisesti kuuluu – arviointia siitä, palveleeko tuki ympäristönsuojelua. Vastaaja käytti vääriä arviointinormeja, eikä ottanut huomioon, että potentiaaliset hiilidioksidipäästöjen vähennykset ovat huomattavasti alhaisempia kuin päätöksessä on todettu.

3) Kolmas kanneperuste: Komission päätöksessä on rikottu SEUT 107 artiklaa sen takia, että päätös johtaa jätehuollon hierarkian kiertämiseen Liettuassa.

— Komission päätöksessä on rikottu SEUT 107 artiklaa sen takia, että se johtaa jätehuollon hierarkian kiertämiseen Liettuassa. Valtiontuki kasvattaa edelleen jätteiden polttolaitosten ylikapasiteettia Liettuassa ja vähentää kannustimia, joilla pyritään kierrättämisen ja uudelleenkäytön lisäämiseen. Tämä estää Liettuaa saavuttamasta direktiivissä 2008/98/EY asetettua 50 prosentin kierrätystavoitetta. Euroopan komissio on itse kiirehtinyt Liettuan hallitusta olemaan kannustamatta jätteiden polttolaitosten rakentamista.

4) Neljäs kanneperuste: Komission päätöksessä rikotaan SEUT 107 artiklaa, kun siinä päädytään katsomaan, että valtion suorittama puuttuminen tuen muodossa oli tarpeen

— Vastaaja ei tutkinut eikä työstänyt todisteita, joiden mukaan Vilnan alueen lämmitysmarkkinoilla syntyisi käytännössä samanlaisia parannuksia ympäristönsuojelun osalta sitä kautta, että kaasu korvataan biomassalla, ilman, että valtion puuttuminen olisi tarpeen. Vilnan lämmitysmarkkinoiden toiminta ei ole häiriintynyt. Lämmitysmarkkinat ovat kilpailuun perustuvia markkinoita, joilla sovelletaan kilpailevia hintoja ja jotka kannustavat sopivalla tavalla investoimaan hiilidioksidin suhteen neutraaliin biomassaan ja polttolaitoskapasiteetteihin.

5) Viides kanneperuste: Komission päätöksessä rikotaan SEUT 107 artiklaa, kun siinä päädytään katsomaan, että tuki on oikeasuhteinen

— Komission päätöksessä ei ole suoritettu asianmukaista arviointia suhteellisuudesta siltä osin kuin siinä hyväksytään Liettuan hallituksen toimittamat tiedot niitä tarkistamatta ja käytetään väärää vaihtoehtoista skenaariota, jossa verrataan täysin eri investointihankkeita (CHP-hanke ja yhden kattilan lämpöhanke kahden CHP-hankkeen vertaamisen sijasta)

6) Kuudes kanneperuste: Komission päätöksessä rikotaan SEUT 107 artiklaa sillä, että päätöksessä päädytään katsomaan, että valtiontuki vaikuttaa kannustavasti.

— Vastaaja tukeutuu Liettuan hallituksen esittämiin seikkoihin, joiden mukaan tuensaaja ei olisi muuten rakentanut Vilnan CHP:tä, mikä ei kuitenkaan pidä paikkaansa, koska kyseiset toiminnot kuuluvat nimenomaisesti tuensaajan tavanomaisen liiketoiminnan piiriin, eli lisäkannustusta ei tarvita.

7) Seitsemäs kanneperuste: Komission päätöksessä rikotaan SEUT 107 artiklaa arvioimalla Vilnan lämmitysmarkkinoilla vallitsevaan kilpailuun kohdistuvat vaikutukset virheellisesti

— Vastaajalla oli käytössään tietoja Vilnan lämmitysmarkkinoilla vallitsevasta kilpailusta mutta se oli selvästi arvioinut niitä virheellisesti päätyessään katsomaan, ettei vaikutusta olisi. Erityisesti uhkaa jo markkinoille sijoittautuneiden toimijoiden, kuten kantajan, syrjäytymisestä ei ollut tutkittu riittävästi ja vastaajan päätelmät ovat siten vääriä. Todettu valtiontuki karkottaa riippumattomat lämmöntuottajat, joilla on hiilidioksidin suhteen neutraalia biomassaa käyttäviä lämpölaitoksia. Lisäksi valtiontuki mahdollistaa sen, että Vilnius KJ:stä tulee välittömästi määräävässä asemassa oleva toimija, jonka markkinaosuus on noin 51 prosenttia.

Kanne 11.5.2017 – Iordachescu ym. v. parlamentti ym.

(Asia T-298/17)

(2017/C 256/36)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Asianosaiset

Kantaja: Adrian Iordachescu (Bukarest, Romania), Florina Iordachescu (Bukarest), Mihaela Iordachescu (Bukarest), Cristinel Iordachescu (Bukarest) (edustaja: asianajaja A. Cuculis)

Vastaajat: Euroopan parlamentti, Euroopan unionin neuvosto, Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan direktiivin 2014/40/EU 10 artiklan ja liitteessä II olevan kuva-arkiston; kantajat viittaavat ensisijaisesti osaston WARNING 5 kuvaan ”Set 1 image”;

— toissijaisesti muuttamaan Euroopan komission hyväksymiä direktiivin 2014/40 10 artiklaa ja liitettä I siltä osin kuin kyse on siitä, että savukepakkauksissa ei ole minkäänlaista viittausta informaatiolinkkiin tai ”disclaimeriin”, joka koskisi savukepakkauksissa esiintyvää kuvaa, ja sisällyttämään kaikkiin savukepakkauksiin Euroopan unionissa varoituksen, joka koskee savukepakkauksissa esiintyviä kuvia ja jossa viitataan erityisesti linkkiin, josta saa tietoja näissä pakkauksissa esiintyvistä kuvista, kaiken epävarmuuden hälventämiseksi;

— muuttamaan menettelytapaa, jolla hankitaan kyseisissä savukepakkauksissa esiintyvien henkilöiden suostumus, siten, että savukepakkauksissa esiintyvät henkilöt antavat suostumuksensa oikean nimensä ja potilastietojensa julkaisemiseen näissä pakkauksissa esiintyvien henkilöiden henkilöllisyyttä koskevien sekaannusten tai sekaannusten mahdollisuuden välttämiseksi, ja siten, että varmistetaan, että henkilötiedot ja potilastiedot muodostavat olennaisen osan linkkiä, jota ne, jotka haluavat tietää savukepakkauksissa esiintyvien henkilöiden henkilöllisyyden tai terveydentilaa koskevat taustatiedot, voivat käyttää;

— velvoittamaan molemmat toimielimet yhdessä Euroopan komission kanssa esittämään oikeaksi todistetun kappaleen sen henkilön suostumuksesta, joka esiintyy kuvasarjan 5 sarjassa 1, henkilötietoja salaamatta, ja kuvat, joihin annettu suostumus liittyy, jotta valokuviin liittyen voidaan laatia rikosoikeudellinen asiantuntijalausunto;

— velvoittamaan vastaajat maksamaan 1 000 000 euroa korvauksena henkisestä kärsimyksestä, joka on aiheutunut siitä, että kuvat on julkaistu suhteellisen lyhyen ajan kuluttua kantajien isän kuolemasta, ja siitä, että salattiin tiedot, joiden ilmaiseminen olisi voinut selventää savukepakkauksissa esiintyvän miehen tilanteen siten, että perheen kärsimys olisi jäänyt paljon lyhytaikaisemmaksi.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat esittävät kanteensa tueksi perusteen, joka liittyy siihen, että direktiivi 2014/40/EU vaikutti heidän jokapäiväiseen elämäänsä, kun otetaan huomioon ahdistus, joka aiheutui siitä, että savukepakkauksissa esiintynyt henkilö muistutti heidän edesmennyttä isäänsä.

Kanne 25.5.2017 – European Dynamics Luxembourg ja Evropaïki Dynamiki v. EIR

(Asia T-320/17)

(2017/C 256/37)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: European Dynamics Luxembourg SA (Luxemburg, Luxemburg), Evropaïki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateena, Kreikka) (edustajat: asianajajat M. Sfyri ja C-N. Dede)

Vastaaja: Euroopan investointirahasto (EIR)

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan vastaajan sopimuksen tekemistä koskevan päätöksen, joka annettiin tiedoksi kantajille 16.3.2017 ja joka koski kantajien avoimessa hankintamenettelyssä tekemää tarjousta (viite 2016-MIBO_IPA_PPI-002), jolla kantajille ilmoitettiin, ettei niiden tekemää tarjousta ollut katsottu kokonaistaloudellisesti edullisimmaksi

— velvoittamaan vastaajan maksamaan kantajille varoittavia vahingonkorvauksia 100 000 euroa (satatuhatta euroa) ja

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan kantajien oikeudenkäyntikulut ja muut tähän kanteeseen liittyvät kulut ja kustannukset, vaikka esillä oleva kanne hylättäisiin.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat yhteen kanneperusteeseen, jonka mukaan vastaaja rikkoi julkisia hankintoja koskevaa unionin oikeutta, loukkasi avoimuusperiaatetta ja rikkoi julkisia hankintoja koskevien direktiivien säännöksiä ja EIR:n käytännön opasta, koska se ei ilmoittanut kantajille voittaneen tarjouksen kunkin sopimuksentekoperusteen osalta saamia pisteitä eikä yksityiskohtaista arviota kantajien tekemän tarjouksen vahvoista ja heikoista puolista voittaneeseen tarjoukseen nähden. Kantajat väittävät, että vastaaja loukkasi hyvän hallinnon periaatetta vaikuttamalla kielteisesti kantajien oikeuteen tehokkaaseen oikeussuojaan riidanalaiseen päätökseen nähden.

Kanne 30.5.2017 – Air France-KLM v. komissio

(Asia T-337/17)

(2017/C 256/38)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Air France-KLM (Pariisi, Ranska) (edustajat: asianajajat A. Wachsmann ja S. Thibault-Liger)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— ensimmäisen kanneperusteen perusteella ensisijaisesti SEUT 263 artiklan nojalla kumoamaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101 artiklan, ETA-sopimuksen 53 artiklan ja lentoliikenteestä tehdyn Sveitsin valaliiton ja Euroopan yhteisön välisen sopimuksen 8 artiklan soveltamista koskevasta menettelystä 17.3.2017 asiassa COMP/39258 – Lentorahti annetun komission päätöksen C(2017) 1742 final kokonaisuudessaan siltä osin kuin se koskee Air France-KLM:ä sekä sen päätösosan perustana olevat perusteet

— toissijaisesti siinä tapauksessa, että unionin yleinen tuomioistuin ei kumoa päätöstä C(2017) 1742 final kokonaisuudessaan ensimmäisen kanneperusteen perusteella

  — kumoamaan päätöksen C(2017) 1742 final 1 artiklan ensimmäisen kohdan 1 alakohdan b alakohdan, 2 alakohdan b alakohdan, 3 alakohdan b alakohdan ja 4 alakohdan b alakohdan siltä osin kuin niissä todetaan yhtenä kokonaisuutena pidettävä ja jatkettu kilpailusääntöjen rikkominen, josta Air France-KLM:n katsotaan olevan vastuussa niiden todisteiden perusteella, jotka Lufthansa esitti sakoista vapauttamista koskevassa hakemuksessaan sakoista vapauttamisesta ja sakkojen lieventämisestä kartelleja koskevissa asioissa vuonna 2002 annetun komission tiedonannon mukaisesti, ja näiden säännösten pohjana olevat perustelut, kumoamaan kyseisen päätöksen 3 artiklan b ja d kohdan siltä osin kuin niissä määrätään Air France-KLM:lle kaksi sakkoa, joiden määrä on kaikkiaan 307 360 000 euroa, sekä kumoamaan kyseisen päätöksen 4 artiklan ja sen seurauksena alentamaan SEUT 261 artiklan nojalla näiden sakkojen määrää toisen kanneperusteen mukaisesti;

— kumoamaan päätöksen C(2017) 1742 final 1 artiklan ensimmäisen kohdan 1 alakohdan b alakohdan, 2 alakohdan b alakohdan, 3 alakohdan b alakohdan ja 4 alakohdan b alakohdan siltä osin kuin niissä jätetään sen yhtenä kokonaisuutena pidettävän ja jatketun kilpailusääntöjen rikkomisen, josta Air France-KLM:n katsotaan olevan vastuussa, alan ulkopuolelle sellaisia lentoyhtiöitä, joiden kyseisen päätöksen perusteluissa todetaan osallistuneen tähän rikkomiseen liittyviin menettelytapoihin, sekä perustelut, joille tämä pohjautuu, kumoamaan kyseisen päätöksen 3 artiklan b ja d alakohdan siltä osin kuin siinä määrättiin Air France-KLM:lle kaksi sakkoa, joiden kokonaismäärä on 307 360 000 euroa ja kumoamaan kyseisen päätöksen 4 artiklan sekä alentamaan SEUT 261 artiklan nojalla sakkojen määrää kolmannen kanneperusteen mukaisesti;

— kumoamaan päätöksen C(2017) 1742 final 1 artiklan ensimmäisen kohdan 2 alakohdan b alakohdan ja 3 alakohdan b alakohdan siltä osin kuin niissä todetaan yhtenä kokonaisuutena pidettävä ja jatkettu kilpailusääntöjen rikkominen, josta Air France-KLM:n katsotaan olevan vastuussa, kattaa Euroopan talousalueelle saapuvia lentorahtipalveluja (Euroopan talousalueelle saapuva liikenne), ja näiden säännösten pohjana olevat perustelut, kumoamaan kyseisen asetuksen 3 artiklan b ja d alakohdan siltä osin kuin niissä määrätään Air France-KLM:lle kaksi sakkoa, joiden määrä on kaikkiaan 307 360 000 euroa, sekä kumoamaan kyseisen päätöksen 4 artiklan ja sen seurauksena alentamaan SEUT 261 artiklan nojalla näiden sakkojen määrää neljännen kanneperusteen mukaisesti;

— toissijaisesti edellä vaadittuun nähden siinä tapauksessa, että unionin yleinen tuomioistuin ei kumoa päätöstä C (2017) 1742 final toisen, kolmannen tai neljännen kanneperusteen perusteella

— kumoamaan päätöksen C(2017) 1742 final 1 artiklan ensimmäisen kohdan 1 alakohdan b alakohdan, 2 alakohdan b alakohdan, 3 alakohdan b alakohdan ja 4 alakohdan b alakohdan siltä osin kuin niissä todetaan, että komissioiden maksamatta jättämistä huolitsijoille on pidettävä sen todetun yhtenä kokonaisuutena pidettävän ja jatketun kilpailusääntöjen rikkomisen, josta Air France-KLM:n katsotaan olevan vastuussa, erillisenä osatekijänä, ja näiden säännösten pohjana olevat perustelut, kumoamaan kyseisen päätöksen 3 artiklan b ja d alakohdan siltä osin kuin siinä määrättiin Air France-KLM:lle kaksi sakkoa, joiden kokonaismäärä on 307 360 000 euroa ja kumoamaan kyseisen päätöksen 4 artiklan sekä alentamaan SEUT 261 artiklan nojalla sakkojen määrää viidennen kanneperusteen mukaisesti;

— toissijaisesti edellä vaadittuun nähden siinä tapauksessa, että unionin yleinen tuomioistuin ei kumoa päätöstä C (2017) 1742 final viidennen kanneperusteen perusteella

— kumoamaan päätöksen C(2017) 1742 final 3 artiklan b ja d kohdan siltä osin kuin niissä määrätään Air France-KLM:lle kaksi sakkoa, joiden määrä on kaikkiaan 307 360 000 euroa, sillä perusteella, että sakkojen laskentaan on sisällytetty Air France -yhtiön ja KLM:n Euroopan talousalueelle saapuviin palveluihin liittyvät maksut ja 50 prosenttia kyseisistä tuloista (Euroopan talousalueelle saapuvaan liikenteeseen liittyvät tulot) (kuudennen kanneperusteen mukaisesti) ja että siinä on yliarvioitu sen kilpailusääntöjen rikkomisen vakavuus, josta Air France-KLM:n katsotaan olevan vastuussa (seitsemännen kanneperusteen mukaan) sekä todetaan virheellisesti tämän rikkomisen kesto Air France -yhtiön osalta (kahdeksannen kanneperusteen mukaan) ja alennetaan sakkoja riittämättömällä tavalla sääntelyjärjestelmien nojalla (yhdeksännen kanneperusteen mukaan), ja näiden säännösten pohjana olevat perustelut, sekä alentamaan näiden sakkojen määrän SEUT 261 artiklan nojalla asianmukaiseen määrään;

— joka tapauksessa velvoittamaan Euroopan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhdeksään kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan Air France-KLM:n katsottiin virheellisesti olevan vastuussa Air Francen ja KLM:n menettelytavoista. Kanneperuste koostuu kahdesta osasta:

— ensimmäisen osan mukaan Air France-KLM:n katsottiin virheellisesti olevan vastuussa Air Francen menettelytavoista 15.9.2004 lukien ja KLM:n menettelytavoista 5.5.2004 lukien;

— toisen osan mukaan Air France-KLM:n katsottiin virheellisesti olevan vastuussa Air Francen menettelytavoista 7.12.1999–15.9.2004.

2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan sakoista vapauttamisesta ja sakkojen lieventämisestä annetun vuoden 2002 tiedonantoa rikottiin, luottamuksensuojan periaatetta, yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ja syrjintäkieltoa Air France-KLM:n ja Lufthansan välillä koskevaa periaatetta loukattiin, mikä vaikutti Lufthansan sakoista vapauttamista koskevassa hakemuksessaan esittämien todisteiden hyväksyttävyyteen Lufthansan sakoista vapauttamisen koskevan hakemuksen yhteydessä.

3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan perusteluvelvollisuus laiminlyötiin ja yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, syrjintäkiellon periaatetta sekä suojaa komission mielivaltaista puuttumista vastaan koskevaa periaatetta loukattiin sen vuoksi, että päätöksen päätösosasta jätettiin pois kyseisiin menettelytapoihin osallistuneita lentoyhtiöitä. Kanneperuste koostuu kahdesta osasta:

— ensimmäisen osan mukaan kyseisiin menettelytapoihin osallistuneiden yhtiöiden jättämistä pois päätöksen päätösosasta ei ole perusteltu;

— toisen osan mukaan kyseisiin menettelytapoihin osallistuneiden yhtiöiden jättämistä pois päätöksen päätösosasta rasittaa yhdenvertaisen kohtelun periaatteen, syrjintäkiellon periaatteen sekä suojaa komission mielivaltaista puuttumista vastaan koskevan periaatteen loukkaaminen.

4) Neljäs kanneperuste, jonka mukaan Euroopan talousalueelle saapuvan liikenteen sisällyttämisellä yhtenä kokonaisuutena pidettävään ja jatkettuun kilpailusääntöjen rikkomiseen rikottiin komission alueellista toimivaltaa rajaavia sääntöjä. Kanneperuste koostuu kahdesta osasta:

— ensimmäisen osan mukaan Euroopan talousalueelle saapuvaan liikenteeseen liittyviä menettelytapoja ei ollut pantu täytäntöön Euroopan talousalueella;

— toisen osan mukaan komissio ei ollut osoittanut Euroopan talousalueelle saapuvaan liikenteeseen liittyvien määrätynlaisten vaikutusten olemassaoloa Euroopan talousalueella.

5) Viides kanneperuste, jonka mukaan toteamusta, jonka mukaan komissioiden maksamatta jättämistä huolitsijoille on pidettävä yhtenä kokonaisuutena pidettävän ja jatketun kilpailusääntöjen rikkomisen erillisenä osatekijänä, rasittavat perustelujen ristiriitaisuus ja ilmeinen arviointivirhe. Kanneperuste koostuu kahdesta osasta:

— ensimmäisen osan mukaan kyseisen toteamuksen perustelut ovat ristiriitaiset;

— toisen osan mukaan kyseistä toteamusta rasittaa ilmeinen arviointivirhe.

6) Kuudes kanneperuste, jonka mukaan Air France-KLM:lle määrättyjen sakkojen laskennassa huomioon otettu myynnin arvo oli virheellinen ja joka koostuu kahdesta osasta:

— ensimmäisen osan mukaan maksujen sisällyttäminen myynnin arvoon perustui ristiriitaisiin perusteluihin, useisiin oikeudellisiin virheisiin ja ilmeiseen arviointivirheeseen;

— toisen osan mukaan sillä, että 50 prosenttia Euroopan talousalueelle saapuviin palveluihin liittyvistä tuloista sisällytettiin myynnin arvoon, rikottiin sakkojen laskennasta annettuja vuoden 2006 suuntaviivoja ja loukattiin ne bis in idem -periaatetta.

7) Seitsemäs kanneperuste, jonka mukaan kilpailusääntöjen rikkomisen vakavuutta arvioitiin virheellisesti ja joka koostuu kahdesta osasta:

— ensimmäisen osan mukaan kyseisten menettelytapojen vakavuuden yliarviointi perustuu useisiin ilmeisiin arviointivirheisiin sekä rangaistusten oikeasuhteisuutta koskevan periaatteen ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamiseen;

— toisen osan mukaan se, että kyseisten menettelytapojen vakavuutta yliarvioitiin, johtui siitä, että kyseisen kilpailusääntöjen rikkomisen alaan sisällytettiin Euroopan talousalueen ulkopuolella täytäntöön pantuja menettelytapoja, millä ei otettu huomioon komission alueellista toimivaltaa.

8) Kahdeksas kanneperuste, jonka mukaan Air Francen osalta todetun ja Air France-KLM:lle määrättyjen sakkojen laskennassa huomioon otetun kilpailusääntöjen rikkomisen kesto laskettiin virheellisesti.

9) Yhdeksäs kanneperuste, jonka mukaan komission sääntelyjärjestelmien perusteella määräämää 15 prosentin sakkojen alennusta ei ollut perusteltu, ja se oli riittämätön.

Kanne 13.6.2017 – Qualcomm ja Qualcomm Europe v. komissio

(Asia T-371/17)

(2017/C 256/39)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Qualcomm, Inc. (San Diego, Kalifornia, Yhdysvallat) ja Qualcomm Europe, Inc. (San Diego) (edustajat: asianajajat M. Pinto de Lemos Fermiano Rato ja M. Davilla)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan 31.3.2017 tehdyn Euroopan komission päätöksen C(2017) 2258 final, joka koskee neuvoston asetuksen N:o 1/2003 18 artiklan 3 kohdan ja 24 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaista menettelyä asiassa AT.39711 – Qualcomm (saalistushinnoittelu)

— velvoittamaan Euroopan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kuuteen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että riidanalaisella päätöksellä loukataan tarpeellisuutta koskevaa periaatetta

— Ensinnäkin kantajat väittävät, että riidanalainen päätös ylittää komission tutkinnan rajat sellaisina kuin ne on määritelty väitetiedoksiannossa, suullisessa käsittelyssä, arviointikokouksessa ja aikaisemmissa tietopyynnöissä, siltä osin kuin on kyse väitetystä rikkomisesta sekä mahdollisista haittaa koskevista teorioista, joita komissio tutkii.

— Lisäksi kantajat väittävät, että riidanalaisen päätöksen sisältämiä kauaskantoisia kysymyksiä ei voida pitää täydentävinä kysymyksinä, joiden tarkoituksena on saada selvitykset väitteisiin, jotka kantajat ovat esittäneet väitetiedoksiannosta antamassaan vastauksessa ja suullisessa käsittelyssä, vaan ne on katsottava uusiksi ja kohtuuttomiksi vaatimuksiksi.

— Kantajat katsovat myös, että riidanalaisen päätöksen tarkoituksena on käsitellä seikkoja, jotka koskeva kantajien vastauksia tietopyyntöihin, joista jotkut on tehty yli viisi vuotta sitten ja jotka koskevat tosiseikkoja, jotka ovat tapahtuneet kymmenen vuotta sitten tai aiemmin. Kantajat väittävät, että mikäli komission nyt pyytämät lisätiedot ovat todellakin välttämättömiä tutkinnan jatkamiseksi, kantajien on ollut perusteltua olettaa, että komissio pyytää tällaisia tietoja ja selvityksiä viimeistään ennen joulukuussa 2015 päivätyn väitetiedoksiannon antamista eikä vuoden 2017 alussa.

— Lisäksi kantajat väittävät, että ne velvoitetaan riidanalaisella päätöksellä toteuttamaan merkittävä työmäärä komission nimissä ja erityisesti tiedonkäsittely tietyssä muodossa

— Lopuksi kantajat katsovat, että komissio ei voi sakon uhalla asettaa velvoitetta, jonka tarkoitus on ilmeisesti se, että kantajat toimittavat näyttöä väitteistä, jotka ne ovat esittäneet väitetiedoksiantoon antamassaan vastauksessa.

2) Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että riidanalaisella päätöksellä loukataan suhteellisuusperiaatetta

— Kantajat väittävät, että tiedot, joita kantajilta pyydetään riidanalaisella päätöksellä, ovat kohtuuttomia, laaja-alaisia ja erittäin kalliita hankkia. Kantajien mukaan riidanalaisella päätöksellä velvoitetaan kantajat kokoamaan suuri määrä tietoja, joita kantajat eivät yleensä systemaattisesti kokoa tai säilytä, ja toteuttamaan merkittävän työmäärän komission nimissä.

— Lisäksi kantajat väittävät, että riidanalaisessa päätöksessä määrätty uhkasakon maksaminen, mikäli kantajat eivät toimita näitä tietoja määrätyssä määräajassa, on perusteeton, ja että vahvistetut määräajat ovat kohtuuttomia.

3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, että riidanalaista päätöstä ei ole riittävästi perusteltu

— Kantajat väittävät, että riidanalaisen päätöksen perustelut eivät tietyissä kohdissa ole vakuuttavia ja joissakin kohdissa ne ovat epäselviä, epämääräisiä ja epätarkkoja, eikä niillä voi perustella komission kohtuutonta ja tarpeetonta tietopyyntöä. Kantajien mukaan muissa kohdin riidanalaista päätöstä ei ole lainkaan perusteltu. Kantajat väittävät näin ollen, että ne eivät voi ymmärtää syitä, joiden vuoksi pyydetyt tiedot ovat välttämättömiä komissiolle tämän tutkinnan toimittamiseksi.

4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu siihen, että riidanalaisella päätöksellä pyritään perusteettomasti kääntämään todistustaakka

— Kantajat väittävät, että riidanalaisella päätöksellä pyritään kääntämään todistustaakka, ja tosiasiassa ”ulkoistamaan” kantajille niitä vastaan puhuvan asiakirja-aineiston laatiminen. Riidanalaisessa päätöksessä velvoitetaan kantajat erityisesti tutkimaan komission nimissä niiden kirjanpitotiedot, vaikka ulkoiset tarkastajat ovat asianmukaisesti tarkastaneet nämä tiedot. Kantajat toteavat myös, että riidanalaisessa päätöksessä vaaditaan kantajia osoittamaan, että ne ovat harjoittaneet liiketoimintaansa lainmukaisesti.

5) Viides kanneperuste, joka perustuu siihen, että riidanalaisella päätöksellä loukataan oikeutta olla myötävaikuttamatta oman syyllisyyden selvittämiseen

— Kantajat väittävät, että niiltä vaaditaan riidanalaisessa päätöksessä toimittamaan ”tietoja”, joita ei voida perustellusti katsoa tosiseikoiksi tai asiakirjoiksi, vaan jotka koostuvat ennemminkin laskelmista, yksityiskohdista ja koodeista, hypoteettisista hinnoista sekä useita vuosia sitten tehtyjä oletuksia koskevista arvioista ja tulkinnoista.

— Lisäksi kantajat väittävät, että ne velvoitetaan riidanalaisella päätöksellä osoittamaan, että ne ovat oma-aloitteisesti ryhtyneet toimenpiteisiin unionin kilpailusääntöjen noudattamiseksi.

6) Kuudes kanneperuste, joka perustuu siihen, että riidanalaisella päätöksellä loukataan hyvän hallinnon periaatetta

Kantajien mukaan riidanalaisen päätöksen tekemisajankohta, sen sisältö ja sen asiayhteys herättävät vakavia epäilyjä hallinnollisista väärinkäytöksistä, syytösten oikeudellisista perusteista sekä häirinnästä, ja ne väittävät, että komissio käyttää väärin laajoja tutkintavaltuuksiaan yrittääkseen peittää sen, että se ei ole onnistunut osoittamaan väitettyä rikkomista yli seitsemän vuoden tutkinnan jälkeen.

Kanne 12.6.2016 – Louis Vuitton Malletier v. EUIPO – Bee Fee Group (LV POWER ENERGY DRINK)

(Asia T-372/17)

(2017/C 256/40)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Louis Vuitton Malletier (Pariisi, Ranska) (edustaja: asianajajat P. Roncaglia, G. Lazzeretti, F. Rossi ja N. Parrotta)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Bee Fee Group LTD (Nikosia, Kypros)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity musta-puna-valkoinen kuviomerkki, joka sisältää sanaosan LV POWER ENERGY DRINK – EU-tavaramerkki nro 12 898 219

EUIPO:ssa käyty menettely: Mitättömyysmenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 29.3.2017 asiassa R 906/2016-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen ja siten toteaa riidanalaisen tavaramerkin mitättömäksi

— velvoittaa EUIPO:n korvaamaan kantajalle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut

— velvoittaa tavaramerkin haltijan korvaamaan kantajalle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut

Kanneperusteet

— Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 5 kohtaa on rikottu.

— Asetuksen N:o 207/2009 75 artiklaa on rikottu ja oikeusvarmuuden periaatetta on loukattu.

Kanne 9.7.2017 – Louis Vuitton Malletier v. EUIPO – Fulia Trading (LV BET ZAKŁADY BUKMACHERSKIE)

(Asia T-373/17)

(2017/C 256/41)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Louis Vuitton Malletier (Pariisi, Ranska) (edustajat: asianajajat P. Roncaglia, G. Lazzeretti, F. Rossi ja N. Parrotta)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Fulia Trading Ltd (Lontoo, Yhdistynyt Kuningaskunta)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin hakija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen tavaramerkki: Sanaosat LV BET ZAKŁADY BUKMACHERSKIE sisältävä EU-kuviomerkki – Rekisteröintihakemus nro 13 514 534

Menettely EUIPO:ssa: Väitemenettely

Riidanalainen päätös EUIPO:n valituslautakunnan 29.3.2017 tekemä päätös asiassa R 1567/2016-4

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen ja näin ollen kieltäytyy rekisteröimästä riidanalaista tavaramerkkiä

— velvoittaa EUIPO:n korvaamaan kantajalle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut

— velvoittaa Fulian korvaamaan kantajalle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet

— Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 5 kohtaa on rikottu

— Asetuksen N:o 207/200975 artiklaa on rikottu ja oikeusvarmuuden periaatetta loukattu.

Kanne 13.6.2017 – Cuervo y Sobrinos1882 v. EUIPO – A. Salgado Nespereira (Cuervo y Sobrinos LA HABANA 1882)

(Asia T-374/17)

(2017/C 256/42)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Cuervo y Sobrinos1882, SL (Madrid, Espanja) (edustajat: asianajajat S. Ferrandis González ja V. Balaguer Fuentes)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: A. Salgado Nespereira, SA (Ourense, Espanja)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Kantaja

Riidanalainen malli: EU-kuviomerkiksi rekisteröity kuviomerkki, joka sisältää sanaosan Cuervo y Sobrinos LA HABANA 1882 – EU-tavaramerkki nro 10 931 087

EUIPO:ssa käyty menettely: Mitättömyysmenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 29.3.2017 asiassa R 1141/2016-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 29.3.2017 asiassa R 1141/2016-4 tekemän päätöksen siltä osin kuin siinä vahvistetaan EUIPO:n mitättömyysjaoston 29.4.2016 asiassa nro 10 786 C toimitetussa mitättömyysmenettelyssä tehty päätös, jolla luokkiin 14 ja 16 kuuluvia tavaroita varten rekisteröity EU-tavaramerkki nro 010931087 Cuervo y Sobrinos LA HABANA 1882 todettiin mitättömäksi

— velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut sekä asian käsittelystä alemmissa asteissa, EUIPO:n mitättömyysjaostossa ja neljännessä valituslautakunnassa aiheutuneet kulut.

Kanneperusteet

— Asetuksen N:o 207/20098 artiklan 1 kohdan b alakohdan loukkaaminen.

Kanne 5.6.2017 – Fenyves v. EUIPO (Blue)

(Asia T-375/17)

(2017/C 256/43)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Klaudia Patricia Fenyves (Hevesvezekény, Unkari) (edustaja: asianajaja I. Monteiro Alves)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-kuviomerkki, joka sisältää sanaosan ”BLUE” – Rekisteröintihakemus nro 15 287 907

Riidanalainen päätös: EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 27.3.2017 asiassa R 1974/2016-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen

— palauttaa tavaramerkkihakemuksen EUIPO:hon rekisteröintiä varten

— velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien valituslautakunnassa käydystä menettelystä aiheutuneet kulut.

Kanneperuste

— Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan rikkominen.

Kanne 8.6.2017 – La Zaragozana v. EUIPO – Heineken Italia (CERVISIA)

(Asia T-378/17)

(2017/C 256/44)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: La Zaragozana, SA (Zaragoza, Espanja) (edustaja: asianajaja L. Broschat García)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Heineken Italia SpA (Pollein, Italia)

Menettely EUIPO:ssa

Hakija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-kuviomerkki CERVISIA – Rekisteröintihakemus nro 13 395 397

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 13.3.2017 asiassa R 1241/2016-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen.

Kanneperusteet

— Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Kanne 20.6.2017 – Tengelmann Warenhandelsgesellschaft v. EUIPO – C & C IP (T)

(Asia T-379/17)

(2017/C 256/45)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Tengelmann Warenhandelsgesellschaft KG (Mülheim an den Ruhr, Saksa) (edustajat: asianajajat H. Prange ja S. Köber)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: C & C IP Sàrl (Luxembourg, Luxemburg)

Menettely EUIPO:ssa

Hakija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki, joka sisältää sanaosan ”T” – Rekisteröintihakemus nro 011 623 097

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 23.3.2017 asiassa R 415/2015-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) viidennen valituslautakunnan asiassa nro R 415/2015-5, joka koskee väitemenettelyä nro B 002 256 702, joka puolestaan koskee Euroopan unionin tavaramerkkiä koskevaa hakemusta nro 011 623 097, jonka kantaja vastaanotti 12.4.2017, 23.3.2017 tekemän päätöksen ja muuttaa päätöstä siten, että väite hylätään kokonaisuudessaan

— velvoittaa vastaajan ja mahdollisesti vastapuolen valituslautakunnassa korvaamaan oikeudenkäyntikulut, käsittelystä valituslautakunnassa aiheutuneet kulut mukaan lukien.

Kanneperusteet

— Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Kanne 23.6.2017 – Lackmann Fleisch- und Feinkostfabrik v. EUIPO (Лидер)

(Asia T-386/17)

(2017/C 256/46)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Lackmann Fleisch- und Feinkostfabrik GmbH (Bühl, Saksa) (edustaja: asianajaja A. Lingenfelser)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki, joka sisältää sanaosan”Лидер” – Rekisteröintihakemus nro 15 466 791

Riidanalainen päätös: EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 28.4.2017 asiassa R 2066/2016-1 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen.

Kanneperusteet

— Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohtaa on rikottu.

Kanne 20.6.2017 – Triggerball v. EUIPO (palloa muistuttavan kulmikkaan kappaleen muoto)

(Asia T-387/17)

(2017/C 256/47)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Triggerball GmbH (Baiern-Piusheim, Saksa) (edustaja: asianajaja H. Emrich)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröitävä kolmiulotteinen kuviomerkki (palloa muistuttavan kulmikkaan kappaleen muoto) – Rekisteröintihakemus nro 15 528 615

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 20.4.2017 asiassa R 376/2017-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen

— velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

— Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 13.6.2017 – Sandvik Intellectual Property v. EUIPO – Adveo Group International (ADVEON)

(Asia T-115/16) ([1])

(2017/C 256/48)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Viidennen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

([1]) EUVL C 211, 13.6.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 14.6.2017 – Heineken Romania v. EUIPO – Lénárd (Csíki Sör)

(Asia T-83/17) ([1])

(2017/C 256/49)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Kuudennen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

([1]) EUVL C 121, 18.4.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 8.6.2017 – Post Telecom v. EIP

(Asia T-158/17) ([1])

(2017/C 256/50)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Yhdeksännen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

([1]) EUVL C 144, 8.5.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 12.6.2017 – Eco-Bat Technologies ym. v. komissio

(Asia T-232/17)

(2017/C 256/51)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Kahdeksannen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

FI